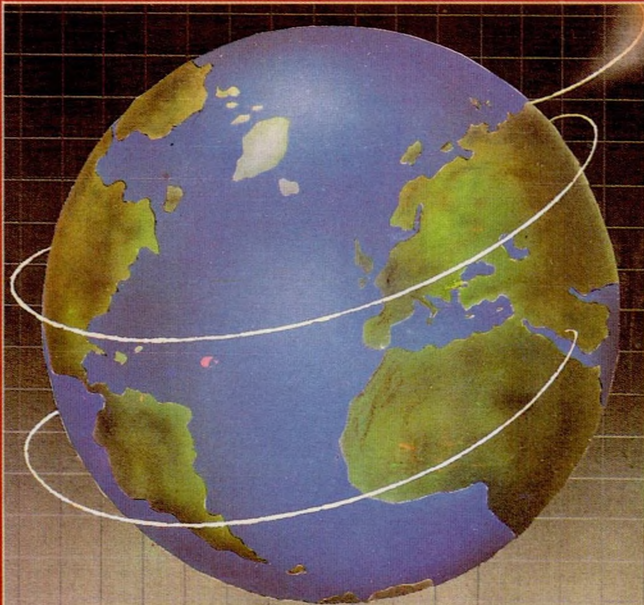
KUR'ÂN-I KERÎM VE

19 efsanesi

MAHMUT TOPTAŞ
HİKMET ZEYVELİ
DR. ORHAN KUNTMAN
SADREDDİN YÜKSEL

inkılâb

M

2.BASKI

بسم الله الرحمن الرحيم

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

KUR'ÂN-I KERÎM VE 19 EFSANESİ

İnkılâb Yayınları : 27
Araştırma dizisi : 17

94.34.Y.0181.27.17

ISBN 975-7560-38-3

Kur'ân-ı Kerîm ve 19 Efsanesi adıyla yayınlanan bu kitap İnkılâb Basım Yayım Organizasyon ve Ticaret Limited Şirketi'nce Kasım 1994/C.evvel 1415'te İstanbul'da Bayrak Matbaacılık tesislerinde bastırılarak ciltlettirilmiştir.

Yayın editörü Hasan Güneş.

Birinci baskı Aralık 1988

Kapak İnkılâb

KUR'ÂN-I KERÎM VE

19 EFSANESİ

YAZANLAR:
Mahmut Toptaş
Hikmet Zeyveli
Dr. Orhan Kuntman
Sadreddin Yüksel

inkılâb

YAYINLARI
Fevzipaşa Cd. Kubilay Sk. No: 12 Fatih- İstanbul
Tel: (212) 521 57 76 - 524 44 99

Hakkın ve hakikatin şâhitlerine…

Kur'ân Yine

En Büyük Mucize

1983 yılında, Güney Afrikalı İslâm tebliğcisi Ahmed Deedat'ın *Al-Qur'an The Ultimate Miracle* adını taşıyan kitabını, Edip Yüksel'in çeviri ve ilâveleriyle *Kur'ân En Büyük Mucize* adıyla yayına başladığımızda Kur'ân'a hizmet edebilmenin mutluluğunu yaşıyorduk: İşte günümüzün materyalist insanına, Kur'ân'ın Allah kelâmı olduğunu savunan reddedilemeyecek açık kanıtlar!.. Neydi bu açık kanıtlar? "Kompütür yardımıyla keşfedilen Kur'ân'ın gizli sayısal şifresi: 19."

Ahmed Deedat, kitabının girişinde, felsefe doktoru Reşad Halife'nin bu bilimsel verilerinden serbestçe yararlandığını belirtmekteydi. Yani Kur'ân'daki 19 sisteminin mucidi, Mısır asıllı Reşad Halife'nin buluşları...

Kur'ân En Büyük Mucize'yi mükemmel ve akıcı bir çeviri ve güzel bir kapak ile sunduğumuzda, okuyucunun çok geniş bir ilgisiyle karşılaştık. Yayın dünyası için kısa sayılacak aralıklarla tekrar baskılarını yapmak zorunda kalıyorduk.

"Matematiksel Mucize" olarak da adlandırılan bu Kur'ân şifresi: 19 neydi? Kısa bir hatırlatmada bulu-

nalım:

1. Besmele 19 harften oluşur,
2. Besmeledeki her kelime, tüm Kur'ân'da 19'un katları şeklinde tekrarlanır: *İsm* kelimesi 19 kez, *Allah* kelimesi 2698 kez (19x142), *er-Rahman* kelimesi 57 (19X3) ve *er-Rahim* kelimesi 114 (19X6) kez geçmektedir.
3. Kur'ân 114 sûreden müteşekkildir (19x6).
4. İlk Kur'ânî vahiy (Alâk sûresi) Kur'ân'ın sondan 19.cu sırasındadır ve 19 âyettir. Tümü 285 harftir (19x15).
5. Kur'ân'da 29 sûrenin başında bulunan Mukatta'a harflerinin bu sûrelerdeki tekrar sayıları 19'un katıdır...

Ve benzeri, birbiri peşisıra sayılınca karşınızda bulunanın hemen merak ve hayretine mûcip bir sürü sayısal veriler...

Gerçekte, "19 Mucizesi"nden söz edilebilir mi? Bu iddialar doğru mudur? Dayanağı nedir? Kur'ân hattı (yazısı) üzerinde sayısal değerlendirmeler yapılabilir mi? "19 Mucizesi" ile Reşat Halife ne yapmak istemiştir?..

Benzer sorular çoğaltılabilir. Ancak, konuya girmeden önce okuyucunun asgarî Kur'ân bilgisine sahip olması gerektiğini söylemeliyiz. Kur'ân'ın ne olduğu, tarihi, anlamanın yolu ve nasıl okunması gerektiği bilinmelidir. Muhatap, Kur'ân-ı Kerîm'in nazm ve manâ yönüyle ilâhî olduğunu, hattı(yazısı)nın ise beşer ürünü olduğunu öncelikle bilirse, harfleri üzerinde sayısal çalışma yapmanın bir değer ifade etmeyeceğini görür.

Biz biliyoruz ki, Kur'ân yirmiüç yıllık bir sürede ve parça parça olarak Cebrail aleyhisselâm vasıtasıyla

Peygamberimiz Hz. Muhammed sallallahu aleyhi veselleme okunan ve kalbine ilka olunan bir vahiydir. Kelimeler ve dizilişleri yönüyle vahiy olduğu hâlde, tabletler veya sayfalar hâlinde inmediği için yazısının ilâhî olduğu iddia edilemez. Kur'ân vahyedildikçe, bizzat Peygamberimiz ve sahabileri tarafından ezberlendi. Bu arada sahabeden yazı yazabilenler *sûre*leri (*suvar*) hurma dalları, ince beyaz taşlar, kürek kemikleri, bez parçaları ve bulunabilen her türlü malzemeye geçirdiler. Hz. Ebu Bekir (r.a)ın hilâfeti döneminde yazılı malzeme, Hz. Peygamber tarafından belirtilen sırada, kâğıda geçirildi ve biraraya getirilerek *Mushaf* hâlini aldı. Hz. Osman'ın hilâfeti döneminde tekrar kontrol edilerek belli sayıda kopyaları çıkarıldı.

Arap alfabesinin harfleri miladî yedinci yüzyıl başlarına kadar birbirlerinden ayrı yazılıyordu. Zamanla bir çok harfi birbirine bağlamak için kurallar konuldu. Tek bir şekille canlandırılan harfleri ayırdetmek için noktalama işaretleri kullanılmaya başlandı. Daha sonra harflerin üstünde ve altında kısa-sesli işaretleri, sessizleri ve uzun seslileri belirlemek üzere *fetha, damme* ve *kesre* olarak tâbir olunan *hareke*ler ile bir hece gibi okunan iki sesli harfleri belirtmek üzere *hemze, medde, şedde* ve *sükûn* gibi metodlar geliştirildi.

İşte bu süreci bilmeden Kur'ân'daki harfler üzerinde rakamsal çalışma yapmanın pek önemi bulunmamaktadır. Diğer yandan, "19 Mucizesi"ne temel alınan Müddesir sûresinin otuzuncu âyeti *aleyhâ tıs'aten aşara* "üzerinde ondokuz var" cümlesinde açıkça bir gramer kuralı çiğnenmektedir. "Üzerinde ondokuz" bulunduğu beyan olunan şeyin Kur'ân-ı Kerîm olması

sözkonusu değildir. Çünkü zamir müennestir; müzekker olan Kur'ân'a işaret ettiği iddia edilemez.

Ayrıca harf ve kelime sayımlarında objektif esaslar bulunmamaktadır: Sûre başlarında yer alan *Besmele*deki harfler bazen sayıma dahil edilirken bazı yerlerde de görmezden gelinmektedir. Sayımda hangi nüshaların esas alındığı bildirilmemiştir. Meselâ *sin* harfinden sonra *elif*in kullanıldığı (insan) kelimesi Hz. Osman'ın imam nüshasında elifsiz yazılmıştır. Kezâ, elimizdeki bütün nüshalarda Kalem sûresinin başlangıcındaki tek *nun* harfi, Reşat Halife tarafından *nun-vav-nun* olarak yazılmış ve sayıma 2 adet *nun* olarak geçirilmiştir. Arapça'da isim, fiil ve edatların herbiri kelime olarak tanımlanırken, Reşat Halife, anlaşılmaz bir tutumla bazı edat ve zamirleri saymamıştır. Bununla beraber bazı isim takıları ve olumsuzluk edatları kelime sayılmıştır. Hatta sayımına uymadığı için Tevbe sûresinin son iki âyetini yok sayma sapıklığını göstermiştir.

İleriki sayfalarımızda örneklerini sıkça görebileceğiniz şekilde "19 Mucizesi" mucidi Reşat Halife, iddialarını desteklemek üzere, kompütür hesaplarından da yararlanarak bütün maharetini kullanmıştır.

Reşat Halife'nin nihai hedefi neydi ki, böyle bir gayret içinde bulundu?.. Bunu da yine kendi kaleminden öğreniyoruz. "Allah'ın Dünyaya Bildirisi" başlığını taşıyan ve *"Messenger of God"* (Allah'ın Elçisi) ünvanıyla imzaladığı yazısında R. Halife; "benim size Allah'ın elçisi olarak gönderilmiş olduğum -zihninizde hiç bir şüpheye meydan bırakmayacak şekilde kompütürün koyduğu- 19 mucizesiyle desteklenmiştir... bu bildiriyi hesaba katmazsanız... bilerek veya bilmeye-

rek şeytanın tasarrufu altına giren bir şahıs olursunuz..." hezeyanlarıyla insanları kendine tâbi olmaya çağırmaktadır.

* * *

Genelde büyük ilgi uyandıran bu 19 meselesi Türk kamuoyuna yalnız bizim yayınımızla duyurulmadı. Eski Diyanet İşleri Başkanı Dr. Tayyar Altıkulaç'ın *Yüce Kitabımız Hz. Kur'ân*, Onkolog Dr. Halûk Nurbaki'nin 1980 sonrası TV konuşmaları ve *Kur'ân Mucizesi* kitabı, Timaş yayınları arasında çıkan Reşad Halife'nin *Quran Visual Presantation of the Miracle* kitabının çevirisi *Kur'ân: Görülen Mucize,* Edip Yüksel'in *İlginç Sorular-I* ve bunlardan istifadeyle özet bilgilerin verildiği Abdullah Aymaz'ın *Kur'ân'da Edebî Mucize,* Kemahlı Feyzullah'ın *Herkese Lâzım Olan İman,* Vehbi Vakkasoğlu'nun *İslâm Dünya Gündeminde,* Arif Arslan'ın *Kur'ân-ı Kerîm Hakkında Bilmediklerimiz,* Harun Yahya'nın *Yahudilik ve Masonluk* kitaplarıyla *Zafer, Sızıntı* ve *Bilinmeyen* dergilerinin "19 Mucesi"nin yaygınlaşmasında önemle rolleri olmuştur.

19'un, bizzat Reşad Halife'nin kompütür hesaplarıyla oynayarak nasıl kendi teorisine hizmet için uydurulduğu bahsi, elinizdeki bu kitapçığın 1988 yılında yayınlanmasıyla duyurulmuştu. Ne var ki, anlaşılmaz bir tutumla, o tarihten bugüne bazı yazarlar hâlâ "19 Mucizesi" satıcılıklarını sürdürmüşlerdir. 1991 yılında Zeynep Atasoy ve Yalçın Kavacı[1] imzasıyla yayınlanan

(1) Kitap, kurgusundan başlığına ve hitabından üslûbuna kadar yazarlarının, E. Yüksel'in "ezberci öğrenci"leri olduğu kanaatini vermektedir.

Din Bu Değil kitabı ile Cenk Koray[2] imzasıyla 1994 yılında yayınlanan *Kur'ân-İslamiyet-Atatürk ve 19 Mucizesi* adlı kitaplar, bu türün son örnekleridir.

Kur'ân-ı Kerîm üzerine yapılan her çalışma ve söylenilen her söz ile iddianın objektif bir bakış açısıyla değerlendirilmesi gerektiği bir an için unutularak, Kur'ân'a olan derin muhabbet, bağlılık ve inançla sözkonusu iddia da tarafımızdan bir dönem için kabul görmüştür. Bu davranışımızın bir hata olduğunu itiraf ediyoruz.

İlmî bir esasa dayanmayan her övgü, her alkış övülene zarardan başka bir şey getirmemektedir. Bugün görüyoruzki; "Kur'ân'ın gizli sayısal şifresi" olarak ortaya atılan bu 19 sistemi, isbatsız iddia ve çelişkilerle doludur. Daha da vahimi, bu "sistem"in mucidi Reşad Halife, yine kurduğu "sistemiyle" Allah'ın Elçisi olduğuna dair düzme iddialarda bulunmuş ve Kur'ân'dan bazı âyetleri ayıklama sapıklığına mesned hazırlamıştır. Mesele, kısaca istismar noktasına gelmiş ve ümmet için fitne olmuştur.

Ahmed Deedat ile yazışmamızda kendisinin *Al-Qur'an The Ultimate Miracle* kitabının yayın ve dağı-

---

(2) Cenk Koray, 13 Ekim 1994 akşamı, Marmara FM Radyosunda, yeni çıkan ve bir ay içinde iki baskı yapan kitabı çevresinde bir konuşma yapmış ve aynı iddiaları tekrarlamıştı. Biz de, telefon bağlantısı ile programa konuk olmuş, yirmi dakikaya yakın bir sürede, kitabına aldığı "19 Olayı ile Atatürk ve 19" başlıklı makalalerindeki yanlışlığı gerçeği dile getirmiştik. Sayın Koray meseleyi bu şekilde bilmediğini, böylelikle öğrendiğini dile getirmişti. Şimdi Sayın Koray'dan, gerçeği öğrendiğine göre, kitabının yeni baskılarında ilgili bölümleri çıkarma samimiyetini göstermesini bekliyoruz.

tımım durdurduğunu öğrendik. Sonraki günlerde Dr. Orhan Kuntman'ın *İslâmî Araştırmalar* dergisinde 19 meseleseninin reddi ile ilgili araştırması yayınlandı. Sayın Hikmet Zeyveli'nin aynı konuda 1984'lerden bu yana bir kaç makalesi yayınlanmıştı. Bütün bunları bir arada incelediğimizde, yayınlarımız arasında böyle bir kitabın neşredilemeyeceği gibi, elimizde sözkonusu kitaptan epey bir miktar olduğu halde, dağıtım ve satışının da yapılamayacağı sonucuna vardık. Ayrıca bu hatanın tashihi gerekiyordu. Meseleyi unutulmaya terketmek bir çözüm değildi. Sorumluluğumuz bizleri bu konuda da yayın yapmaya sevketti.

Hikmet Zeyveli ve **Dr. Orhan Kuntman**'ın 19 meselesi ile ilgili (artık efsane olarak nitelenebilecek olan 19 meselesini noktalayacak) çalışmaları ile muhterem hocalarımız **Sadreddin Yüksel**'in Reşad Halife hakkındaki makalesi ve **Mahmut Toptaş**'ın Kur'ân-ı Kerîm üzerine giriş kabilinden yazdıklarını bir araya getirerek yayınladığımız elinizdeki kitabı bir hatanın tashihi olarak kabul etmenizi diliyoruz.

Hata etmek kullara mahsustur, ancak hatanın farkedildiğinde terki gerekir. Rabbimiz, bizleri hakkı hak, bâtılı bâtıl olarak gören ve buna göre amel eden kullarından eylesin. Âmin.

Yine, son duamız O'nun kelâmıyla: "Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak, bizi sorumlu tutma!.. Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim mevlâmızsın." (Bakara sûresi [2]: 286).

Hasan Güneş
Yayın Müdürü

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

The Islamic Propagation Centre International

3rd FLOOR
BINLADIN CENTRE
124 QUEEN STREET
DURBAN 4001
SOUTH AFRICA

PHONE: (027 31) 3060026/7
P.O. BOX 2439
DURBAN 4000
SOUTH AFRICA
TELEX: (095) 6 21815 IPCI SA
FAX: (027 31) 304 0326

Write for
...ee Copies of
...Christ in Islam
...Crucifixion or
...ruel FICTION?
...the Bible God's
Word?
other literature

...you visited the
...Mosque in
...he Southern
...emisphere?
...enever you are
...in Durban
...ease phone
3060027
...d make an
...ppointment
for a
GUIDED TOUR

...E TALKS ON
...SSETTE TAPES

...AMIC VIDEO
TAPES
& BETAMAX

REF:CD/ARA AIRMAIL 19 JULY 1988
5 ZIL HAJJ 1408

INKILAB
BASIM YAYIM ORGANIZASYON
VE TIC LTD STI
FEVZIPASA CAD NO. 11/7
FAITH-ISTANBUL

Respected Brothers in Islam

As-Salaamo Alaikum warahmatullahi wabarakatuh.

May the Peace and Blessings of Allah be upon you, your family and friends. Aameen.

JAZAKALLAH KHAIRUN for your letter and books.

As for "Al-Quran - the Ultimate Miracle" we have discontinued the book. The attached letter explains itself.

With Salaams and Best wishes.

Yours in Islam
ISLAMIC PROPAGATION CENTRE
INTERNATIONAL

FOR AHMED DEEDAT / PRESIDENT

Invite (All) to the Way of thy Lord with Wisdom and Beautiful Preaching, and reason with them in ways that are Best ...
(Al Quran 16:125)

Kur'ân En Büyük Mucize kitabının yazarı Güney Afrikalı Ahmed Deedat, yayınevimize gönderdiği mektubunda kitabın yayın ve dağıtımını kestiğini bildirmişti.

BİRİNCİ BÖLÜM

Kur'ân-ı Kerîm'in Tarihi ve Tarifi

Kur'an-ı Kerîm

Kur'an-ı Kerîm'in Tarifi

Kur'an-ı Kerim'i yine Kur'an-ı Kerim tarif eder. Fatiha Suresi'nde "bize doğru yolu göster" diye dua ettikten sonra hemen ikinci sahifede Bakara Suresi'nin ikinci ayetinde "İşte muttakilere yol gösteren gerçek kitap budur. Bunda şüphe yoktur" buyurarak yol gösterici olarak Rabbimiz tarafından indirildiğini haber verir.

İnsanın hatırına hemen şu geliyor: Tevrat, Zebur ve İncil de Allah tarafından indirilmişti, ama tahrif edilmiş. Kur'an da tahrif olunamaz mı?

Buna Rabbimiz bin dört yüz sene önce garantisini bildirmiş: "O zikri (Kur'anı) biz indirdik, biz koruyacağız"(1) Bir başka ayette ise; "O değerli bir kitaptır. Önünden veya ardından bâtıl ona gelemez"(2) buyurmuştur.

Tarih içinde Kur'an'a kendi bâtıllarını karıştırmaya kalkanlar olmuştur, ama Allah'ın yeryüzündeki süvarileri olan "Kurra" ile Allah kelâmını korumuştur.

Peki ama bu Allah kelamıdır. Onu biz nasıl anlarız ve nasıl tefsir ederiz?

Rabbimiz Kur'an'ı anlaşılması için indirmiştir. Rasûlü Muhammed (s.a.v.)'in Arap olması ve ilk muhatabların da

Arap olması sebebiyle; "Anlayasınız diye Arapça olarak indirdik"[3] buyurmuş ve ayetlerin açıklamasının yine kendisi tarafından olduğunu; "Bu, Hakîm, Habir (Allah) tarafından ayetleri muhkem kılınan ve sonra onun tarafından açıklanan bir kitapdır."[4] ayetiyle haber vermiştir.

Bütün ayetleri indiren Allah (c.c.) olduğu için ayetler arasında çelişki de bulunmaz.[5] Bugün bütün dünya devletlerinin kanunlarını insanlar hazırladığı için anayasaların kendi maddeleri arasında çelişki olduğu gibi, anayasalar ile ceza yasaları vs. arasında da çelişkiler vardır.

Çağımızda Müslümanların zillet içinde yaşamaları onları yeniden Kur'an'a döndürmüştür.Zillet yalnız maddî hayatımızda değil, kültür yapımızda da olduğundan Kur'an ayetlerini çarpık düşüncelerimizle yorumlamaya, şaşı görüşlerimizle tek manayı çift anlamaya başlamışız.

Meselâ: "İnananlara yardım etmek bize Hak olmuştur"[6], "Allah kâfirlere, müminler aleyhinde asla fırsat vermeyecektir"[7], veya "Allah içinizden iman edip salih amel işleyenlere, onlardan öncekileri yeryüzünün idarecileri kıldığı gibi onları da yeryüzüne idareci kılacağına, onlar için râzı olduğu dini yerleştireceğine, korkularını güvene çevireceğine dair söz vermiştir"[8] ayetlerini okuduktan sonra, bugün güçlü gösterilen devletlere ve bir de halkı Müslüman olan ülkelere baktıkdan sonra, bir kısmı Kur'an'a yakışmayan yorumlar getirirken bir kısmı da "bugün yaşayanlar müslüman değil" deyivermekle meseleyi halledeceğini zannetmiştir.

Rabbimizin tabiat ayetlerinde (kanunlarında) nasılki bir düzen vardır; çıkarlarımız için bu tabiat kanunlarına riayet gerekir. İşte Rabbimizin Teşrii kanununda da bir düzen vardır. O kanunlara riayet gerekir.

Kur'an-ı Kerim'de; "Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder."[9] buyurmuştur. Bir başka ayette de; "Eğer Allah size yardım ederse, size galip gelecek yoktur."[10] buyurulmuştur.

Yardımın gelmesi gayretin olmasına bağlanmıştır.

Kitap: Mir'ât-ül-Usûl'de (sh. 16-17) şöyle tarif edilmiştir: "Rasûlümüz Muhammed (s.a.v.) üzerine nâzil olan nazmdır."

Her ilimde tarifler çok önemlidir. Bütün mezhepler, meşrepler ve ekoller tariflerle birbirinden ayrılırlar.

Kur'an'ı, manasıyla-nazmıyla Kur'an'dır, diye tarif eden Ehli Sünnet âlimleri Kur'an'daki kelimelerin ve dizilişlerinin de ilâhî olduğunu kabul ettikleri için, Kur'an'ın meali (tercemesi)ni okuyanın Kur'an'ı okumuş olamayacağını, ancak terceme yapan zâtın anladığını okumuş sayılacağını ifade etmişlerdir. Kur'an-ı Kerim'in anlaşılabilmesi için Arapça indirildiğini, insanlar arasında Allah'ın gösterdiği şekilde hükmedilmesi için indirildiğini açıklayan ayetlerden Kur'an'ın nazım ve mânâdan ibaret olduğunu anlarız.

Elimizde okumakta olduğumuza "Mushaf" denir. O kâğıt fabrikasının imâl ettiği kâğıt ve matbaa mürekkebinden meydana gelir. Halk arasında "Kur'an yanmaz" sözü doğrudur. Çünkü nazm ve mânâ yanmaz, ama "Mushaf" yanar. Çünkü kâğıt ve mürekkeptir.

"Mushaf"ın harfleri üzerinde rakamsal çalışma yapan hurufilere Ehli Sünnet alimleri de, Şia âlimleri de, Zahirîler de iltifat etmemişlerdir. Çünkü Kur'an-ı Kerim nazm ve mânâ yönünden ilâhidir. Hat (yazı) yönünden ilâhi değildir.

Bu konuda yazılmış çeşitli kitap veya makale vardır.

Ondokuz rakamı üzerine eserler yazıldığı gibi, ondört rakamı üzerine[11], yedi rakamı üzerine[12], yirmi iki rakamı üzerine[13] yazılmış makaleler de vardır.

Kur'an'ın ahkâmı ve ameli sizi ilgilendirmiyorsa ve bolca vaktiniz varsa, Kur'an'da birkaç yerde geçen kırk veya yetmiş rakamlarını alınız; siz de birşeyler bulabilirsiniz.

Bazı kardeşlerimiz de kelebeğin kanadından, karıncanın gözlerinden, balığın kuyruğundan Allah'ın varlığını is-

batla ömürlerini tüketiyorlar.

Ayet-i kerimelerde tabiatı tefekkür emrediliyor. Tabiatın da Allah'ın ayetlerinden olduğunu öğreniyoruz Kur'an-ı Kerîm'den. Kur'an ayetleri hem okunup, hem amel edilirse fayda verir. Kur'an şifâdır.[14] En iyi ilaç uygulanmazsa fayda beklemek boşunadır. Tabiat ayetleri de hem tefekkür edilecek, hem de tabiatın kanunları şerhedilecek.

Kelebeğin kanadından, balıklardan, arılardan hareket ederek Allah'a inanan Prof.Morrison bu inancıyla ancak Ebu Cehl'in imansızlığına sahip olur. Çünkü ayet-i kerimede bildirildiğine göre Mekke müşrikleri de bir Allah'ı kabul ediyorlardı: "Onlara gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim musahhar kıldı, diye sorsan elbette "Allah" diye cevap verirler."[15] Yerdeki çiçek ve böceklere, denizdeki balıklara, gökyüzündeki yıldızlara putların gücünün yetmediğini gören Mekke müşrikleri de biliyor ve onların yaratıcısı "Allah" diyorlardı. Cahiliye dönemi şairlerinden İmri-ül Kays bir şiirinde "Kişi Allah'tan korkar, ailesine de yük olmazsa o tam bir yiğittir!"[16] diyerek Allah'a inandığını ifade ediyordu. Ancak, Allah katında mümin sayılmıyordu. Müşrikler her şeyin Allah'ın dilemesiyle olacağını[17], bütün işleri Allah'ın düzenlediğini[18] biliyorlardı. "Bize melek indirilmeli değil miydi?"[19] diyerek meleğe inandıklarını, "Allah'ın Peygamberlerine getirilen bize de getirilmedikçe (peygambere) inanmayız"[20] sözleriyle de geçmiş peygamberlere inandıklarını, hatta o müşriklerin ahiret[21] inancına sahip olduklarını öğreniyoruz.

Tabiatı tefekkür, yaratıcısını bulmayı gerektirir. Yaratıcısına inanmak ise, Onun emir ve yasaklarını kabul ile olur.

İncir ağacının köklerini, dallarını, yapraklarını ve meyvelerini, onların görevlerini incir çekirdeğinin içine koyan, yumurtadan çıkan ördek yavrusuna yüzme iç güdüsünü veren Rabbimiz; dünyaya galen her insanın hak ve görevlerini belirlemek için kitaplarını indirmiştir.

Bir kaç ayette tabiatı tefekkür etmemizi isteyen Rab-

bimiz, her ayetinde kendisine itaatı istemektedir. Bir ayetinde Kur'an'ın indiriliş gayesini açıklarken "Allah'ın gösterdiği şekilde, insanlar arasında hükmetmen için bu kitabı sana indirdik."[22] buyurur. Bir diğer ayette; ihtilâflarını açıklığa kavuşturmak için[23], bir başkasında ise insanların adaletle idare edilmesi için indirildiğini haber verir.[24]

İnsanları Allah'ın rızası doğrultusunda idare etmek için indirilen Kur'an'ın ayetleri insanlara anlatılmalıdır. Baştan sona müslümanların hak ve görevlerini belirleyen Kur'an'ın lafzı ve mânâsıyla, onun hayata tatbik edilmesi gereken ahkâmıyla meşgul olunmalıdır. Yoksa, cahiliye dönemi şairlerinin seks ve şarap kokan şiirlerinin de yazıldığı elif ba'ya ilâhîlik atfederek cifir hesaplarıyla zihinleri meşgul etmenin anlamı yoktur

Her şey Kur'an'da önemine göre yer alır. En fazla Allah'a iman ve itaattan bahsedilir, sonra insandan. Şems=güneş kelimesi altı bin küsur ayet içinde otuz üç defa geçmiştir. O halde altı bin dergi veya kitap sahifemiz Allah'ın ahkâmından bahsetsin, otuz üç sahifesi de güneşten....

Kur'an-ı Kerim Tarihi.

Cibril-i Emin aracılığı ile kâinatın yaratıcısı, yaşatıcısı, öldürücüsü ve huzurunda toplayıcısı olan Allah (c.c.) tarafından peygamberlerin sonuncusu Muhammed (s.a.v)'e gönderilen Kur'an-ı Kerîm, gönüllere yerleşmesi için ağır ağır (ayet ayet)[25] yirmiüç senede indirildi.

İndirilen her ayet ve her sure Efendimiz tarafından vahiy kâtiplerine ânında yazdırıldı.[26] Ve Efendimiz zamanında Hâfızu-l-Kur'an olan Übeyy b. Ka'b, Muaz b. Cebel, Zeyd b. Sabit, Osman b. Affan, Ebu-d-derda, Sa'd b. Übeyd, Ebu Zeyd, Temimû-d-dari, Mecmeü-bnü-Cariye, Sâlim, Abdullah b. Mesud,[27] gibi zâtlar da o ayet ve sureleri ezberliyorlardı. Kur'an, Efendimizin sağlığında yazıldı ve ezberlendi.

Efendimizin vefatından sonra hilafete seçilen Hz. Ebu Bekir (r.a.) zamanında yapılan harplerde birçok hâfızın şehid olması üzerine endişelenen Hz. Ömer bu endişesini Hz. Ebu Bekir'e açar, onu ikna eder. Hz. Ebu Bekir de, Efendimiz zamanında Kur'an-ı Kerîm'i yazan ve gönlüne nakşeden Zeyd b. Sabit'i çağırır, durumu ona bildirir ve Kur'an'ın toplanması konusunda onu ikna eder. Zeyd b. Sabit de hurma dallarına, beyaz taşlara ve kemiklere yazılanları ve hâfızalardakini topladı. Toplanan bu Mushafı Hz. Ebu Bekir'e teslim etti. Vefatından sonra Hz. Ömer'e geçti. Hz. Ömer'in vefatı üzerine Efendimizin hanımı, Hz. Ömer'in kızı Hafsa'ya bırakıldı.(28)

Buhari'nin bu hadisinden de anlıyoruz ki Kur'an-ı Kerîm Peygamber Efendimiz zamanında taşlara, hurma dallarına kemiklere yazılmış, hâfızalara alınmıştır.

Kur'an-ı Kerîm'in yedi harf üzerine nâzıl olması sebebiyle(28) Irak, Şam, Azerbeycan dolaylarında fetihlerle meşgul olan sahabeler arasında kıraat farklılıkları ihtilaflara sebep olunca Huzeyfe (r.a.) durumu Hz. Osman'a bildirdi. Yahudi ve Hıristiyanların kendi kitaplarında düştükleri ihtilafa düşmemeleri için tedbir almasını istedi. Bunun üzerine Hz. Osman (r.a.) Hafsa (r.anha)'nın yanındaki Mushafı istedi. Hz. Zeyd b. Sabit başkanlığında Abdullah b. Zübeyr, Sa'd b. As ve Abdurrahman b. Haris b. Hişam'dan yeniden yazmalarını istedi.

Komisyondakilerden Zeyd hariç diğerleri Kureyşlidir. İhtilaf ettikleri kelimelerde Kureyş lehçesine göre yazmalarını, çünkü Kur'an'ın onların dili üzerine nâzil olduğunu bildirdi. Birkaç nüsha yazıldı ve dışarıya gönderildi. Hafsa'nın Mushafı kendisine geri verildi ve diğer farklı nüshaların yakılması emredildi.(30)

Cephedeki Kur'an okuyucuları arasındaki bir kısım ihtilaf, mânâ ayrılığı meydana getirmiyordu. Ancak aynı mânâyı ifade eden lafzın okunuşunda ihtilaf vardı. Mesela "cezve" kelimesini (Kasas 28:29) cizve veya cüzve diye okuyanlar vardı.

Bir kısmı takdim ve tehirde, hareke değişikliklerinde veya harf değişikliklerinde ihtilaf ediyorlardı.[31]

Bütün bu ihtilafları kesmek için devlet başkanının tedbir almasını Huzeyfe, Hz. Osman'dan ister.

O da gerekli tedbiri alır. Komisyon tarafından yazılan yedi adet Mushaf şehirlere gönderildi. Halkın elindekilerde bir kısmı yakıldı,bir kısmı da tekrar yazıda kullanılmak üzere suda yıkanarak imha edildi. Bunların yakılmasına sebep ise bir çok sahabenin kendileri için yazdığı Mushafa tefsir kabilinden kelimeler de yazmalarıydı. Efendimizden duydukları duaları ve şerhleri de yazmışlardı. Zamanla ihtilafa sebep olmasın diye yakıldı veya yazılar yıkanıp, malzemeler yeniden kullanıldı.[32]

Şia kaynaklarına göre;

Bütün bu olaylara yakinen şâhid olan Hz. Ali (r.a.) "Osman'ın yerinde ben olsa idim aynısını yapardım"[33] diyerek onun icraatını onaylamıştır.

"Hz. Ali'nin de bir Mushafı vardı. Onda başka sureler vardı. Hz. Osman onları bu Mushafa almadı" gibi zihin karıştırıcı sözler hiçbir Şia kaynağında yoktur. 1400 senelik tarih içinde Şiilerle Sünnilerin Mushafı aynı olmuştur. Ayrı bir Mushafın basıldığı görülmemiştir.

Bu tür sözler arabozucu Batılı müsteşrikler ve Kazanlı Kâzım beyin işbirliğiyle ortaya atılmıştır. Ama Şii ve Sünni çevrelerden ilgi görmemiştir. Ancak Şii-Sünni çatışmasından çıkar sağlayan çevreler, müsteşrikler tarafından ortaya atılan iğrenç iftirayı gündeme getirmekte ısrar etmektedirler.

Şiilerin el-Kâfî isimli eserinde Kur'an'ın eksikliği konusundaki iddialar yine Şiirler tarafından reddedilmiş ve "her mezhepde hadis uydurucuları olduğu gibi Şiilerde de bu tür şeyler uydurulmuştur" diye el-Kâfî savunulmuştur.[34]

Bir sure veya ayetin Kur'an'dan olduğunu isbat etmek

için üç şart gerekiyor:

1.Peygamber Efendimizden tevatür yoluyla bize nakledilmiş olması gerekir. Allah'a hamdolsun ki ondört asır içinde birgün dahi o tevatürü zedeleyecek durum olmamıştır. Binlerce hafızımız gönülden gönüle dil kanalıyla Kur'an-ı Kerim'i nakletmişlerdir.

Peygamber Efendimizin zamanından 1400 sene sonra dünyaya teşrif eden Abdurrahman Gürses hoca efendinin icazetnamesinde, kırk kadar ravinin isimleri zikredilerek, bu kıraat senedinin silsilesi Efendimize ulaşmaktadır...

Tarihte hiçbir kitabın veya hikâyenin veya destanın rivayetinde böyle bir senet silsilesi tutulmamıştır.

2.Hatt-ı Osmanî'yi (yani Hazreti Osman'ın yazdırdığı hatta) uygun olması gerekir. Bugün henüz Hz. Osman'ın yazdırdığı Mushaflardan herhangi birine sahip değiliz. Ancak bir çok kıraat kitaplarında Fatiha'dan Nas suresine kadar baştan sona Kur'an'daki her kelimenin nasıl yazıldığını ve okunduğunu tarif eden kitaplarımız vardır. Bu tariflere uygun olarak Hatt-ı Osmanî üzerine Mushaflar basılmıştır.

Ebu Amr Osman b. Said-ed-Dani (Ö: 444) "El Mukni' fi Resmi Mesahif-il-Emsar" isimli eserinde Şam, Basra ve Kûfe'ye gönderilen, Medine'de kalan Mushaflara bakarak kelimelerin nasıl yazıldığını tarif etmiş ve bu eser günümüze kadar gelmiştir.

3. Arap dil kaidelerine uygun olması gerekir

Bu üç şarttan asıl olanı birincisidir. Yani tevatür şartıdır. Tevatürle bize gelen bir ayette dil kaideleri yönünden bir uyumsuzluk olsa tevatürü esas alırız. Çünkü her dilde olduğu gibi Arap dilinde de dilciler arasında ihtilaf vardır. Sibeveyhle Kisaî, Basra mektebiyle Küfe mektebi arasında ihtilaflar ciltler dolusudur.

Türk dili yapısında birçok değişmeler olduğu gibi Arap dilinde de olmuştur. Bugün müsteşrik tipi araştırma yapan bir kısım Arap bilgini, kendi kullandığı gramer bilgisine kı-

yas ederek Kur'an'da yanlışlar aramaya kalkmıştır. Ancak kendi eksikliklerini açıklamaktan başka bir şeye de yaramamıştır.

Biz Allah'ın iki çeşit ayetinin olduğuna inanırız:

1. Okunan ve amel edilen Kur'an-ı Kerîm ayetleri,

2. Tabiattaki ayetleri,[35] yani tabiat kanunları.

Tabiat kanunları yaratılalı kaç bin, milyon veya milyar sene olduğunu kesin olarak bilemiyoruz. Ancak bugüne kadar tabiat kanunları üzerinde araştırma yapan fizik, kimya, biyoloji vs. uzmanlarından bir tanesinin tabiat kanunlarında bir düzensizliğe, eksikliğe veya fazlalığa rastladığını söyleyen olmamıştır.

Allah (c.c.), milyon veya milyar sene önce koyduğu milyonlarca tabiat kanununda hata etmiyecek; her çağa uygun olacak da, bin dört yüz sene önce indirilen altıbin küsûr ayette mi kusur edecek ve bu çağa yeterli olmayacak?

Bu tür iddiayı ortaya atanlar somut bir örnek veremiyorlar. "Meselâ Kur'an'ın şu emri veya yasağı çağımıza uygun değildir" diyemiyorlar. Ancak papağan gibi öğretileni tekrar ediyorlar.

İslâm hukukunun ana kaynağı olan Kur'an-ı Kerîm'de itikada, ibadete, güzel ahlaka dair ayetler olduğu gibi Aile hukukuna (Talak Suresi 1, Bakara Suresi 234 gibi yetmiş ayet), Medenî hukuka (Bakara 282, Nisa 29, Ali İmran 130, gibi yetmiş dolayında ayet), Ceza hukukuna (Bakara 178, Şura 40 gibi otuz kadar ayet), Uluslararası hukuka (Bakara 190, Enfal 61, Tevbe 6 gibi yirmibeş kadar ayet), Devlet bütçesinin girdisi ve çıktısıyla ilgili (Tevbe 60, Zâriyât 19, Enfal 1 gibi on kadar) ayetler de vardır.[36] Hülasa, Kur'an insanlara gönderildiğinden hükümleri her çağda her sorunu çözecek şekilde indirilmiştir.

Zamanın değişmesiyle kuralların da değişeceğini, Kur'an'ın bin dört yüz sene önce nâzil olması nedeniyle şartların çok değiştiğini, ziraat toplumundan sanayi toplumuna

geçildiğini, ziraat toplumunda kapalı aile hayatının olduğunu, sınırlı mekân üzerinde sınırlı istekler olduğunu, günümüzde ulaşım ve iletişim vasıtalarının hızıyla dünyanın tek aileye dönüştüğünü, onun için bin dört yüz sene öncesinin kurallarının bugün geçerli olamayacağını söyleyenler; Kur'an'ı dikkatle okumayanlar veya yarının ne getireceğini bilemeyen insanın yaptığı kanunlarla, yarını yaratan Allah'ın kanunlarını yargılamaya kalkanlardır.

Kur'an Bütün İnsanlar İçin İndirilmiştir

Kur'anı Kerim'i anlamak ve ona göre hareket etmek herkesin hakkı ve görevidir.

Onu anlamak ve anlatmak kimsenin tekelinde değildir. Allah'ın Rasulü Onu Cebrail'den aldığı gibi insanlara arzediyor, kapalı yerlerini açıklıyordu.

O Kur'an ayetlerini Ebu Cehil de anlıyordu, Ebu Leheb de anlıyordu ve inkâra devam ediyorlardı.

Ebu Bekir de (r.a.) anlıyordu, Bilal-i Habeşi (r.a.) de anlıyor ve onunla amel ediyorlardı.

Onlar fasih Arap dilini biliyorlardı.

Kur'an-ı Kerim o gün konuşulmakta olan Arap dili üzerine nâzil olmuştu.

Hz. Ebu Bekir veya Ebu Cehil bugün bizim edebiyat kitaplarındaki edebî sanatların isimlerini ve kısımlarını bilmiyorlardı ama, o edebi sanatları en güzel bir şekilde kullanıyorlardı.

Kısa zamanda İranlıların, Türklerin, Habeşilerin, Rumların Müslüman olması nedeniyle birçok Arapça kelime bunlara geçerken yeni mânâlar yüklenerek geçti. Cümlenin yapısında değişmeler meydana geldi. Kur'an'ı bile yanlış okumalar başladı.

Bunun üzerine Sibeveyh, Kisaî, Ebul-Esved-ed-Düeli gibi zatlar gramerle ilgili kitaplar hazırladılar.

Halil b. Ahmed ve Kisaî gibi zatlar da lügat kitapları hazırladılar.

Bir kısmı fıkhî eserler meydana getirirken, bir kısmı da Kur'an ve Sünnetin nasıl anlaşılacağını açıklayan usulleri koydular.

Usûlcüler bu kaideleri kendiliklerinden koymadılar.

Kur'an-ı Kerim'deki "Namazı dosdoğru kılınız"[37] ayetlerindeki emir ve yasakların vücup ifade ettiğini, yani mutlaka namazın kılınması gerektiğini, haksız yere adam öldürülmemesi gerektiğini anladılar.

Yine Kur'an-ı Kerim'de "İhramdan çıktığınız zaman avlanınız"[38] emri vardır. Bu ayete göre hacca giderken yiyecek giyeceklerimizin yanında birer silah götürüp, ihramdan çıkınca insandan başka canlının olmadığı "Mina"da avlanmamız gerekecek.

Veya "(Cuma) namazı bitince yeryüzüne dağılın"[39] ayetine göre Cuma namazının farzının selamını verince hemen camiden çıkmamız gerekecek.

İşte usûlcülerimiz bütün bu ayetlerin uygulamasını yapan Efendimizin hayatına bakarak bir kısım emirlerin **vücup** ifade ettiğini bir kısmının da **ibaha** ifade ettiğini, yani ihramdan çıkınca hemen silaha sarılmanın farz olmadığını, izin olduğunu bize bildirmişlerdir.

Yine usûlcülerimiz her ayet veya Hadisi Şerife dört yönden, her dört yönün de dörder yönünden bakma melekesini geliştirerek bizim ufkumuzu genişletmişlerdir.

Meselâ: "iş hakkında onlarla müşavere et"[40] ayetinin ibaresi bize istişareyi emrediyor. Bir iş yapacağımızda o işin uzmanına danışacağız. Bu ayetin bir de işaret ettiği şey var: O da kendileriyle istişare edilecek uzman kişilerin yetiştirilmesidir. Ayet bize bunu da emretmektedir.

Ayetlerin genel bir manâ mı ifade ettiğini, yoksa özel bir manâya mı delâlet ettiğini, genel manâyı özelleştiren bir ayetin olup olmadığını araştırıp bize bildirmişler.

Meselâ: "içinizden ölenlerin bırakmış olduğu eşleri kendi kendilerine dört ay on gün beklerler"[41] ayetine göre kocası ölen bütün kadınların 4 ay 10 gün iddet beklemesi gerekir. Ayetin hükmü umumidir. Ancak "gebe olanların iddeti doğurmalarıyla tamamlanır"[42] ayetine göre kocası ölen hamile kadın kocası öldükten hemen sonra doğum yapsa doğumun akabinde bir başka erkekle evlenebildiği gibi, kocası öldüğünde hamile olan bu kadın sekiz ay sonra doğum yaparsa sekiz ay beklemiş olacak. Birinci ayetin hükmü genel iken bu ayet tahsis etmiştir.

Bunlardan anlıyoruz ki; mealini okuduğumuz bu ayetin hükmü genel midir, özel midir? Geneldir de bir başka ayet tahsis mi etmiştir? Bütün bunları usûlcülerimiz ele almışlar. Bütün ayetleri, kelimelerini hattâ manâya etki eden harflerini araştırmışlar ve Kur'an'ı anlamada bizim ufkumuzu genişletmiş ve aydınlatmışlardır.

Kur'an'ı Anlamanın Yolu

Kur'an-ı Kerim birçok yerde; "ey insanlar!" diye başlar. Peygamberimiz için de "Seni ancak bütün insanlara elçi olarak gönderdik"[43] buyurur.

Bütün insanlara gönderilen, bütün insanlar tarafından anlaşılabilecek durumda olmalıdır.

Daha iyi anlaşılması için Arapça olarak indirilen Kur'an-ı Kerim'i anlamak her insanın hakkı ve görevidir.

Ancak onu anlamak için fasih bir Arapça bilinmelidir. Kelimeler, bugünkü yüklendiği manâ ile değil, Kur'an nazil olduğunda yüklendiği manâlarıyla bilinmelidir.

Çağımızda edindiğimiz bilgiler bizi herhangi bir konuda taraf yapmamalıdır.

Günümüzde komünizmi benimseyen bir kısım kişiler taraflı bir gözle Kur'anı araştırarak "İslâm sosyalizmi" adı altında eserler yazdılar.

Bir kısmı kapitalizmi benimsedi "İslâm kapitalizmi" adı

altında eser yazdı. Bir kısmı "İslâm hümanizmi" dedi.

Bir kısmı Batı iktisadını öğrendikten ve bir akımı benimsedikten sonra İslâm iktisadını o akımın ana başlıkları altında verdi.

Bir kısmı keşifleri izledi ve Batının henüz üzerinde araştırma yaptığı faraziyelere ayetlerden destek vermeye çalıştı.

Bütün bunları gördükten sonra, yeni doğan çocuğun kulağına ezan okumanın sünnet oluşunun önemini daha iyi anlamaya başladım.

Kur'anî bir yaşantıya sahip olması istenen bu çocuğun gönlüne yapılacak ilk kayıtlar onun ilerde eşyayı yorumlamasını yönlendirecektir.

Bülbülü bir yudumluk et gören komünist de, bülbülü yüzbin liraya satabileceğini hesap ederek hapseden kapitalist de, bülbülün minnacık göğsünden binlerce nağmenin çıkışını görüp secdeye kapanan; senin yerin bir su kenarında nazlı nazlı sallanan çitlenbik ağacıdır, diyen Müslüman da insandır. Ama onların bakışını yönlendiren kültürleridir.

Çağımızda edindiğimiz kültürleri kesin doğrular olarak kabul ederek Kur'an'a bakarsak,Kur'an'ı, kendi görüşümüze uymaya zorlamış oluruz.

"Bütün bu öğrendiklerim doğru da olabilir, yanlış da olabilir. Bakalım Kur'an bu konularda ne buyuruyor" demelidir.

Kur'anın tefsiri için yine Kur'ana müracaat etmelidir. Meselâ, Bakara suresinde size biraz kapalı gelen bir ayet, bir başka surede açıklanmıştır.

Sonra, Kur'an Sünnet'le tefsir edilmelidir.

Efendimiz bu ayeti nasıl tefsir etmiş veya bu ayeti hayatında nasıl tatbik etmiş, ona bakılmalıdır.

Daha sonra, canları ve mallarıyla Efendimize yardımcı olmuş Ashabın görüşlerine müracaat edilir.

Sahabeden Kur'an ve Sünneti alıp nakleden Tabiin ve onlardan sonra gelen bu ümmetin itimat ettiği salih âlimlerin görüşlerine de müracaat edilir.

Çeşitli görüşleri bilmek bütün ihtimalleri değerlendirmek demektir. Ayrıca binlerce âlimin görüşleriyle insan ufkunun aydınlanması demektir.

Usûl kitapları Kur'an ve Sünnet'i anlamada takip edilecek yolları göstermekte ve Kur'an ve Sünnet'e birçok açıdan bakmamızı sağlamaktadır.

Mezhep İmamlarının ayrılık sebeplerine kızan ve "Bir ayetin bir manâsı vardır" diyen ve kendi verdiği manâyı kabul etmeye zorlayan, bundan başkası yoktur diyen kardeşlerimiz, kendisini imam kabul edip diğerlerini kendisine tâbi kılmaya zorlamıyor mu acaba?..

"Yok, ben böyle anladım, herkes istediği gibi anlayabilir" derse, bugün binlerce, milyonlarca mezhebe ayrılıp, küfür yerine birbirimizle mücadeleyle vakit kurşunlamaz mıyız acaba?..

Her ne ise, Kur'an-ı Kerîm'i okumaya başlarken çağının hastalıklarını ta yüreğinde hissederse insan, Kur'anı daha iyi anlar ve hastalıklara şifa bulur.

Kum yemeye başlayan çocuğu babası veya annesi ne kadar azarlarsa azarlasın kumdan vazgeçiremez. Çocuğu doktora götürür ve ona demir ihtiva eden ilaçları içirirse çocuk kendiliğinden vazgeçer. Çocuğun bünyesinde demir eksikliği olunca gözü veya burnu kumdaki demiri görüyor ve kokluyor.

Mü'min olarak bizler bir fahişenin, politikacının, ateistin, komünistin, kapitalistin, din tâcirinin hastalığının acısını ta yüreğimizde hisseder, "Ya Rabbi bunlar kulun ve peygamberin Hazreti Ademin hasta düşmüş çocuklarıdır. Kur'an eczanesinden ilaç almaya geldim, her çağın âlimine kelamının sırlarını açtığın gibi bana da çağımın hastalıklarına Kur'an eczanesinden şifa verici ilaçlarını göster" diyerek Kur'an-ı Kerim'i açmalıdır.

Kur'an'ı Nasıl Okumalı?

Kur'an-ı Kerim'de iman etmiş bir topluluktan bahsederken "Allah onları sever, onlar Allah'ı sever"[44] ayetiyle karşılıklı sevginin olduğu haber verilir.

Askerde iken, sevgili hanımından mektup alan bir asker, o mektubu her akşam yatakta, eğitim esnasında istirahatta açıp açıp okuduğu ve her okuyuşunda ayrı bir zevk aldığı gibi de değil.

Çünkü Kur'an-ı Kerim bizim hanımlarımızı, çocuklarımızı, annelerimizi, babalarımızı, sevgilerimizi yaratan ve bizi seven Allah (c.c.) tarafından gönderilmiş, getiren aracı postacı gibi değil, âlemlere rahmet olarak gönderilen peygamberimiz efendimiz Muhammed Mustafa sallallahü aleyhi ve sellem'dir.

Mektupta yüreğimizi hoplatan "Sevgilim" sözünden daha güzel olan, Rabbimizin Kitabında bize "Kullarım!"[45] sözü, kalbimizi imana, kalıbımızı ibadete, alınterimizi ticarete, kanımızı şehadete hoplatır.

Kur'anı Kerim'de "Kendilerine verdiğimiz kitabı hakkıyla okuyanlardır, ona inananlar"[46] buyurularak Kur'anın hakkını vererek yani manâsını anlayarak, iman edip amel ederek okumak gerektiği vurgulanmıştır.

Manâsını bilmeden okumanın faydası yok mudur?

Fayda yoktur, deyip kısadan kesmek vakıaya, görünüp duran faydaya göz kapamak olur.

Bugün yeryüzünde milyonlarca insan manâsını anlamadan Kur'an'ı tekrar tekrar okumaktadır. Kimsenin zorlaması da yoktur.

"—Efendim kişinin kendini şartlandırması vardır", denebilir.

Bugün kendilerinin haklı olduğunu iddia eden Hıristiyanlar ve ellerinde tahrif edilmiş İnciller'i vardır. Muharref İncili'ni baştan sona devamlı okuyan bir Hıristiyan'a rast-

lanmadığı gibi, papaza da rastlanmamıştır. Yanlış anlaşılmasın. Papaz İncil'i çok iyi bilebilir. Ancak Müslümanların Kur'an-ı Kerim'i hatmedişi gibi ayda veya senede bir İncil'i baştan sona okuma geleneği yoktur. Okuyamazlar, çünkü kendileri gibi bir papaz yazmıştır.

İnsanın yazdığı en güzel eser bir, iki, üç defa okunabilir, ondan sonrası tatsız olur.

En sevdiğiniz bir şiiri bir kaç defa tekrarlayabilirsiniz, sonra bıkarsınız.

Ama günde beş vakit namazında kırk defa "Fatiha" suresi okuyan bir insan, yetmiş senelik ömründe bir milyon defa "Fatiha" suresi okur da bıkmaz. Ölürken çocuklarına vasiyet eder; "Beni Fatiha'sız bırakmayın" der. Üstüne üstlük bir de kabir taşına yazdırır ve Fatiha ister.

Manâsını bilmeden okuyan bu insanlara "anlamıyorlar" denemez. Uzaktan gülü görünce gözümüz ve gönlümüz gülüyor. Peki ne anladık? Henüz kokusu gelmedi.

Manâsını bilmeden okumanın faydası vardır.

Ancak, Kur'an anlaşılmak ve amel edilmek için indirilmiştir. Ölüler için okunabilir, ama diriler için indirilmiştir. Dirilere okunmalıdır.

Manâsını bilmeden televizyonda, radyoda, camilerde okunan Kur'an, altmışbeş kilodan kırksekiz kiloya düşürülen güreşçinin çeşme başında su içmesine benzer. Bir avuç su içerse tartıda kaybedecektir. Vücudu ise sünger gibi suya muhtaçtır. Güreşçi ağzına suyu alıp geri çıkarmaktadır.

Bizim toplum hayatımız da, sünger gibi, Kur'anî hayattan uzaklaştırılmış. Ona muhtaçdır. "Ağzınıza alıp geri çıkarmakla ihtiyacınızı giderin", diyorlar. Hayatına maletmek isteyenler toplum minderinden uzaklaştırılır, diyorlar.

Peygamber efendimiz bunlar için "Kur'an onların boğazlarından aşağıya geçmez" buyurmuştur.

Kur'an'ı kalbimize nakşedeceğiz. Davranışlarımızı onun-

la süsleyeceğiz. Topluma örnek olacağız ki, toplum bize bakarak kendi hayat gergefine İslâm'ın nakışını işlesin.*

NOTLAR VE KAYNAKLAR

(*) Bu bölüm, Muhterem Mahmut Toptaş Hocamızın muvafakatıyla "Genel Natlarıyla İslâm Kültürü Serisi" nin ilk kitabından derlenmiştir. Bkz. Mahmut Toptaş, *Kur'ân'ı Anlama Yolu,* Cantaş yayınları, İstanbul 1988.

(1) Hicr sûresi (15): 9.
(2) Fussilet sûresi (41): 42.
(3) Zuhruf sûresi (43): 3.
(4) Hûd sûresi (11): 1.
(5) Nisa sûresi (4): 82.
(6) Rum sûresi (30): 47.
(7) Nisa sûresi (4): 41.
(8) Nur sûresi (24): 55.
(9) Muhammed sûresi (47): 7.
(10) Âl-i İmrân sûresi (3): 60.
(11) Osman Keskioğlu, *Kur'ân-ı Kerîm Bilgileri,* Ankara, 1987, sh. 70-71.
(12) Ziya Bilgiç, *114 Sûre İsimleri ve Manaları,* sh. 10-11.
(13) *Kur'ân-ı Kerîm Bilgileri,* sh. 61.
(14) İsrâ sûresi (17): 82.
(15) Ankebut sûresi (29): 61.
(16) *Dîvân-ı İmr-ü'l-Kays,* sh. 366.
(17) En'âm sûresi (6): 148; Zuhruf sûresi (43): 20.
(18) Yunus sûresi (10): 31.
(19) Furkan sûresi (25): 21.
(20) En'âm sûresi (6) 124.
(21) Cahiliyye devri şairlerinden Züheyr bir şiirinde: "Kişinin işlediği suç ya kitaba yazılır; cezası hesap gününe geciktirilir veya acele edilir; bu dünyada intikamı alınır." ifadesini kullanır (*Şerhu Dîvân-ı Zuheyr,* sh. 20).
(22) Nisa sûresi (4): 105.

(23) Nahl sûresi (16): 64.
(24) Hadîd sûresi (57): 25.
(25) Furkan sûresi (25): 32.
(26) *Buharî*, Kitabu'l-Fezailu'l-Kur'ân, Bâbû Kâtibi'n-Nebi, Hadis no: 4669.
(27) Mekkî b. Ebi Talip, *el-İbane*, sh. 52-54.
(28) *Buharî*, Kitabu'l-Ahkâm, Bâbû Yustehabbu'li'l-Kâti, Hadis no: 6753.
(29) *Buharî*, Kitabu'l-Fezailu'l-Kur'ân, Bâbû Unzile'l-Ala Sebati Ahrafîn, Hadis no: 4671.
(30) *Buharî*, Kitabu'l-Fezailu'l-Kur'ân, Bâbû Cem'i'l-Kur'ân, Hadis no: 4668.
(31) *el-İbane*, sh. 27.
(32) *el-İbane*, sh. 29.
(33) Şeyh Rasûl Caferyan, *Ukzubetü't-Tahrifi'l-Kur'ân,* Tahran, 1985, sh. 51; Li Ebi Amr ed-Danî, *el-Muknî*, sh. 18.
(34) *Ukzubetü't-Tahrifi'l-Kur'ân,* Tahran, 1985.
(35) Yâsîn sûresi (36): 33; İsrâ sûresi (17): 22; Yusuf sûresi (12): 105.
(36) Nizamüddin Abdulhamid, *Mefhumu Fıkhı'l-İslâmî,* sh. 104-108.
(37) En'âm sûresi (6): 151.
(38) Mâide sûresi (5): 2.
(39) Cum'a sûresi (62): 10.
(40) Âl-i İmrân sûresi (3): 159.
(41) Bakara sûresi (2): 234.
(42) Talâk sûresi (65): 42.
(43) Enbiya sûresi (21): 107.
(44) Maide sûresi (5): 54.
(45) Zümer sûresi (39): 10-16-17; Zuhruf sûresi (43): 68.
(46) Bakara sûresi (2): 121.

İKİNCİ BÖLÜM

19 Efsanesi

HİKMET ZEYVELİ

19 Mu'cizesi (mi)?

Kitap Dergisi, Ağustos 1986, sh. 16-17'den

BİR

Yıllar önce, Muhammed Hamidullah, bir İngilizce dergide 19 mes'elesini kibar bir dille eleştirirken **"19 mes'elesini ilk çıkaranı önce 19 yıl hapsetmek gerekiyor"** esprisiyle söze başlıyordu.

Bugün ise, Arap-İslam âleminde, 19 mu'cizesinin mûcidi Reşad Halife'yi gerçekten tekfir ve tel'in eden fetva ve makaleler yayınlanmıştır.[1] Biz ise, bir kimseyi tekfir etmeden; Bahâîlik'le, Yahudi ve Siyonizm uşaklığı ile suçlamadan tenkit etmek taraftarı olduğumuzdan Reşad Halife'nin şahsı ile değil, eseri ile ilgili tenkidlerimizi serdedecek ve savunularınca cevaplandırılmasını isteyeceğimiz bazı sorular soracağız.

Tenkidlerimizi, Reşad Halife'nin "Kur'ân/Görülen Mucize" ismiyle Edip Yüksel tarafından Türkçe'ye çevrilen eseri[2] üzerinde yapacağız. Bu arada, anılan kitabın ilk baskısı olan "The Computer Speaks: God's Message to the World" (Kompütör Konuşuyor: Allah'ın Dünyaya Mesajı) isimli İngilizce kitabı[3] da gözönünde bulunduracağız.[*]

(*) Yayınevimizce yakın zamana kadar baskısı yapılan "Kur'an En Büyük Mucize" (yazan: Ahmed Deedat, çeviren: Edip Yüksel) kitabında da bu "19 Sistemi"nin sonuçları Reşat Halife'den mülhem olarak yer almaktaydı. Dolayısıyla Hikmet Zeyveli Bey'in de araştırmalarıyla ortaya koyduğu hatalar, sözkonusu kitapla da ilgili olmaktadır. (İnkılâb Yayınevi)

İKİ

Reşad Halife'nin çok iddialı kitabında, dikkatli bir incelemeyle çok büyük zaaflar ortaya çıkmaktadır.Bu zaafları üç başlık altında sıralıyoruz:

a) Prensiplerden Sapmalar

—Bilindiği gibi Arapça'da kelime üç gruba ayrılır:

i) İsim (Türkçedeki sıfat ve zamiri de kapsar).

ii) Fiil,

iii) Edat (Türkçedeki bağlaç, zarf ve ünlemi de kapsar.)

Âyetlerin kelimelerinin hesaplanmasında yukarıda verilen lafızların hepsinin **kelime** sayılmaları gerekirken Reşad Halife, bizce anlaşılmaz bir tutumla, bazı edat ve zamirleri kelime saymamıştır. Örneğin: "Ve" (Türkçedeki "ve"nin aynı) bağlacı, "mâ" (ki onu) bağlacı, "hu" (o) ve "hum" (onlar) zamirleri kelime sayımına girmemiştir. Bununla beraber "ev" (veya), "min" (-den takısı", "lâ" ve "lem" (olumsuzluk edatları) kelime sayılmışlardır.

SORU 1: "Kelime" için, Reşad Halife'nin sayımına esas olan ve gramer otoritelerince bilinen bir tanım verilebilir mi?

SORU 2: "mâ lem", "ve mâ yesturûn", "mâ yeqûlûn" "yâ eyyuhâ" ibareleri neden tek kelime sayılmışlardır? Hele "ellezî" görevinde kullanılan "mâ"niçin kelime değildir?

Bu iki soruya makul bir cevap verilmediği sürece kitaptaki Fiziksel Gerçek: 3, 8, 10 ve 11 ispatlanmış sayılmayacaklardır.

— 19 Mu'cizesinin tutarlı olabilmesi için harflerin sayımında, en makul ve standart bir Kur'ân hattı (yazısı)'nın esas alınması gerekmektedir.. En makul görülen hat ise: R.Halife'nin de kabul ettiği, Hz.Osman tarafından istinsah edilen "kûfî" Kur'ân nüshalarının hattına uygun olanıdır Ancak bu hatla yazılı tam Kur'ân nushalarının temini

kolay değildir. Bugün Arap ülkelerinde bazı Kur'ân baskıları, sözkonusu hat esas alınarak yapılmışsa da, özellikle "hemze"lerin yazılışında, bu yeni baskılar biraz modernize edilmişlerdir. Örneğin, bu yeni Kur'ân'larda desteksiz "hemze"ler yazılmış oldukları halde eski "kûfî" Kur'ân'larda bunlar hat'ta mevcut değildir.

SORU 3: Harf sayımlarında ilk mushafların hattı mı esas alınmıştır?

SORU 4: Önceki sorunun cevabı müsbetse "ereeyte" ve "reâhu" gibi kelimelerin "hemze"leri hat'ta varmıdır? Bu durum belgelenebilir mi? Yoksa bu kelimeler sayılandan birer harf eksik midirler? O takdirde FizikselGerçek: 7 yanlış olmaz mı?

SORU 5: "Elif" ile "hemze" gramercilerce farklı harfler sayılmışken, Fiziksel Gerçekler: 38-50'de "elif"lerin hesabına neden "hemze"ler de ithal edilmiştir?

SORU 6: İlk mushaflarda "semâ", "bigâ", "şey'", "mâ' " (su manasında) gibi kelimelerin sonlarındaki "hemze"ler hat'ta var mıdırlar? Bu durum belgelenebilir mi? Aksi halde Fiz.Ger.: 38-50'nin hepsi yanlış olmaz mı?

SORU 7: Özellikle "hemze" sayımındaki prensipler nelerdir? Destek'li "hemze"ler hemze mi sayılacak, yoksa destek görevi yapan (V) ve (Y) harfi mi?

—Gene harf sayımında ihtilâfa düşülmemesi için İslâm âleminde yaygın ve sahih kabul edilen 7 veya 10 kıraatın birinin tercih edilmesi gerekmektedir. Her kıraat âlimi kendi kıraatını sahih görüp savunduğuna göre[4], ihtilaflı durumlarda tercih kriterimiz ne olacaktır? Örneğin: Fiz.Ger. 30'da "Yâ-sîn" suresindeki (Y) harfleri sayılırken Âsım kıraatının Hafs rivayetine istinad edilmiştir. Halbuki bugün meselâ Tunus'ta yaygın olan Nâfî kıraatının Verş rivayeti ile basılan Kur'ân'lara göre bu mu'cize gerçekleşmeyecektir. Çünkü 68. âyetteki "ya'gilûn" ve 70. âyetteki "liyunzire" kelimelerinde yeralan (Y) ler, Nâfî kıraatında (T) okunmuşlardır. (İbn Âmir kıraatı da Nâfî kıraatı ile aynı-

dır.) Böylece iki (Y) noksanı ile mu'cize bozulmuş olmaktadır.

SORU 8: Harf sayımlarında meşhur kıraatların hangisi esas alınacaktır? Böyle bir tercihin mâkul bir gerekçesi ne olabilir?

b) İspatsız İddialar

—Fiziksel Gerçek: 28'i ispatlamaya çalışırken, Reşad Halife, ilk mushaflarda mukattaa harfi "nûn"un, tek harfle değil,okunduğu gibi üç harfle, yani "n-v-n" şeklinde yazıldığını iddia etmekte fakat bu iddiasına hiçbir delil göstermemektedir.(5) Oysa ki Abdu'l-Aziz b. Bâz'ın Reşad Halife aleyhinde kaleme aldığı fetvasında bu iddia tamamen ilimsiz bulunmaktadır.(6)

SORU 9: Böyle bir konu ictihadla ortaya konamayacağına göre delil ve belgelerle ispat edilebilir mi? Aksi halde Fiz.Ger: 28 iddiası boşa çıkmaz mı?

—Reşad Halife; ikinci olarak inen vahiy gurubunun 68. surenin ilk 9 âyeti, üçüncü inen vahyin ise 73. surenin ilk 10 âyeti olduğunu iddia etmektedir.

SORU 10: İkinci ve üçüncü vahiy guruplarının tespitinde rivâî deliller var mıdır? Varsa verilmesi. Bu husus delillendirilmediği takdirde Fiz.Ger.: 10 ve 11 bir kere daha çürüğe çıkmaz mı?

c) Çelişkiler

—Reşad Halife bazı gözden uzak yerlerde prensiplerini bozmaktan, çelişkili davranmaktan çekinmemiştir. Bu çok ilginç duruma üç örnek vereceğiz:

i) Arapça "tâir" kelimesinin orta harfi hem 7/131 (Fiz.Ger.: 50), hem de 36/19 (Fiz.Ger.: 30) âyetlerinde sayıma girmektedir. Yalnız bir gariplik var: 7/131'de (sayfa: 237)"hemze" sayılarak, 36/19 da ise (sayfa: 120) "Y" sa-

yılarak aynı harfin iki ayrı isimle sayılması hangi mantıkla mümkün olmaktadır?

ii) "Lein" kelimesinin orta harfi ise "elif/hemze" lerin sayımında bazan hemze olarak hesaba alınmış (29/10, 29/53'deki gibi), bazen hemze sayımına girmemiş (30/51, 31/25'deki gibi) bazan da "Y" sayılmıştır (36/19'daki gibi). Bir harfi üç ayrı şekilde kullanmanın mantıkî bir izahı var mıdır?

iii) "leâyâtin" kelimesinden 31/31 de bir hemze (sayfa: 214), 32/26'da ise (sayfa: 215) iki hemze elde edilmiştir. Bunun hikmeti nedir?

SORU 11: Yukarıda verdiğimiz örneklerde biz mi yanılıyoruz? Eğer yanılmıyorsak Reşâd Halife'nin bu yaptığının ismi ne olur? Bu takdirde Fiz.Ger.: 30, 40, 41, 42, 43 ve 50 bir kere daha yanlış olmaz mı?

—Besmele; İsim, Allah, Rahmân, Rahîm kelimelerinin sayımında bir defa hesaba katılmıştır. Yani sadece Fatiha'nın başındaki besmele âyet sayılmış, geri kalan 112 besmele âyet sayılmamıştır. Oysaki mukattaât harflerinin sayımlarında her sûrenin başındaki besmele âyet sayılarak hesaba ithal edilmiştir.

SORU 12: Besmele her sûrenin başında âyet midir? Cevap müsbet ise 14, 16, 17 ve 18 no'lu Fiziksel Gerçek'ler; cevap menfi ise mukattaât sayımlı Fiziksel Gerçek'ler yanlış olmaz mı?

SORU 13: Fiziksel Gerçek 18'de, sayım esnasında 9/128 âyetindeki "rahîm" kelimesi niçin sayılmamıştır? Eğer "Allah'ın sıfatı olmadığı için" orada hesaba ithal edilmediyse, bu tutum "isim" kelimesinin hesabında neden geçerli olmamıştır? 49/11 âyetindeki "isim" kelimesi de Allah'a izafe edilmediği halde niçin sayılmıştır?

SORU 14: Allah'a ait bir zamire bitişen "isim" kelimeleri (2/114, 24/36 gibi) niçin sayılmamıştır? Eğer "şekil farkı"ndan dolayı ise, gene şekil farklılığı arzeden 20 aded

"râhîmâ" nasıl "rahîm" formlarıyla beraber hesaba katılmıştır? Bu sorulara makul cevaplar verilmediği sûrece "isim" ve "rahîm" kelimeleri hakkında iddia edilen Fiz.Ger.: 14 ve 18 şüpheli olacaklardır.

—Reşad Halife, başlangıçta, "bastatan" kelimesinin mushaflarda "sin" ile değil "sâd" ile yazılmasında -19 mu'cizesinin bozulmaması için- Cebrail'in mûcizevî müdahalesini tumturaklı bir dille İDDİA etmiştir. Oysaki Edip Yüksel'e göndermiş olduğu mektupta[7] bu görüşün tamamiyle yanlış olduğunu rahatlıkla ifade edebilmiştir. Ayrıca, orada, bu işe başlarken harflerin sayımında hiçbir bilgisi ve prensibi olmadığını da itiraf etmektedir.

SORU 15: Cehâletine bakmadan Cebrail'e böyle cebrî görevler tahmil eden Reşad Halife, bu hatasından ötürü açıktan Allah'a tevbe edip okuyucudan özür dilemiş midir?

— Reşad Halife, İngilizce kitabının 123. sayfasında "Y" lerin sayımında, kompütüre: 36/23 ayetinde 5 adet, 35/44 âyetinde 1 adet "Y" saydırmıştır. Halbuki tercüme kitapta bu sayılar sırayla 4 ve 2 dir ve doğru olanı da budur. (Sayfa: 121'e bakınız).

SORU 16: Reşad Halife kompütörü niçin kullanmıştır? Kompütörle insanları kandırmak daha mı caiz olmaktadır?

ÜÇ

Görüldüğü üzere, Reşad Halife 19 Mu'cizesini ispatlamak için bütün maharetini kullanmıştır Birtakım peşin ve ispatsız kabul veya iddialarla yola çıkmakta, biraz gözden uzak yerlerde ise açıkça sapmalarla işine devam etmektedir.

Yukarıda, üç başlık altında incelediğimiz zaafların kombinasyonlarını düşünecek olursak daha vahim sonuçlar ortaya çıkacaktır...

Reşad Halife'nin 19 Mu'cizesini satan Türkiye'li samimi taraftarlarından yukarıda sıraladığımız sorularımıza ilmî ve tatminkâr cevaplar bekliyoruz.

Ayrıca, işbu 19 Mu'cizesinin takdiminin her safhasında riayet edilen değişmez prensiplerin madde madde okuyucuya sunulmasını istiyoruz. Bunları istiyoruz ki her okuyucu bu görülen mu'cizeyi bizzat tahkik edip itmi'nana kavuşma imkânına ve şansına sahip olsun.

Ve bilinmelidir ki bunlar yapılmadıkça 19 mes'elesi, ancak fazla bilgisi olmayan bir okuyucu kesimini heyecanlandıran fantazi bir iddiadan öteye geçemeyecektir.

Selâm ve sevgilerimizle...

NOTLAR

(1) Kuveyt'te yayınlanan *el-Belâğ* dergisinin 830-34. sayılarında yayınlanan İdris Abdulhamid el-Kellâk'ın "Usturetu'l-İ'câzi'l-Adedi li'l-Qur'âni'l-Kerîm" isimli makalesi.
(2) *Kur'ân: Görülen Mucize,* 1. basım, Timaş yayınları, İstanbul 1985.
(3) *The Computer Speaks: God's Message to The World,* Arizona, 1981, USA.
(4) *Huccetu'l-Qıraat Ebu Zur'a,* tahkik: Sa'îd el-Efgânî, 1979, Beyrut.
(5) *The Computer Speaks: God's Message to The World,* sh. 115.
(6) 1. notta anılan dergi, sayı: 830, sh. 56.
(7) *Kur'ân: Görülen Mucize,* sh. 9, 11.

DR.ORHAN KUNTMAN

Ondokuz Meselesi'nin Reddi

19 Rakamını bir Kur'ân mu'cizesi olarak Reşâd Halife ortaya atmıştır.

Kur'ân-ı Kerim elbette Allah (c.c.)'ın kelâmıdır ve Sevgili Peygamberimizin en büyük mu'cizesidir.

"Her peygambere, kendi devrinde geçerli konularda akılları durduran mu'cizeler sunulmuştur. Şöyle ki: Musâ (a.s.) 'ın devrinde sihirbazlık yaygın olduğu için,ona sihirbazları alt eden; İsâ (a.s.)'ın devrinde Tıp ilmi gelişmiş olduğundan, ona da körlerin gözünü açacak, hatta ölüleri diriltecek kudret verilmiştir. Peygamber (s.a.v) Efendimizin devrinde ise Arab edebiyatı altın çağını yaşıyordu. Bu bakımdan Resulullah (s.a.v)'a ihsan buyurulan en büyük mu'cize Kitâp konusunda olmuştur. Nitekim Kur'ân-ı Kerim, belâgat ve fesahat konusunda erişilmez bir seviyeye ulaşarak kendi devrindeki edebiyat hayatını geride bırakmış ve onun bir benzeri asırlar geçtiği halde meydana getirilememiştir.

Kur'ân'ın i'câzı çok yönlüdür. Bu üstünlük dil, hikmet ve belâgât ilminin yanı sıra Kur'ânın te'lifinde, tertibinde, söz konusu ettiği bilgi ve ilimlerde görülmektedir. Kur'ân-

ı Kerimin üstünlük noktalarını sıralayıp bitirmek mümkün değildir.''[1]

Buna rağmen çağımızda insanların büyük bir kısmı Yüce Kitâbımızın Allah (c.c.)'ın kelâmı olduğuna inanmamaktadır. Çünkü onlar Kur'ân-ı Kerimin yukarda bahsettiğimiz özelliklerinden habersiz oldukları için ''Kur'ân neden Muhammed'in sözü olmasın?'' düşüncesiyle küfre saplanmaktadırlar.

Bu bakımdan onlara etki yapmak, ancak onların lisânı ile konuşmakla mümkündür. Nitekim 19 rakamını bir Kur'ân Mu'cizesi olarak ortaya atan Reşâd Halife ve Ahmed Deedât bu ihtiyacı şöyle dile getirmektedir.

''Kur'ân-ı Kerimin, gerçekten Allah (c.c.)'ın kelâmı olduğunu her dinsiz, her Hristiyan ve komünisti tatmin edecek şekilde nasıl ispatlayabiliriz? Gerçek bilim vasıtasıyla, metematiği kullanarak onları iknâ etmek zorunda kalacağız; çünkü metamatik, bölgesel değildir, onun çağrısı ve lisânı evrenseldir.''[2]

Gönül, ortaya atılan matematiksel tertip özelliklerinin doğru olmasını arzu ederdi. Fakat maalesef tetkiklerimiz yapılan sayımların çok hatalı olduğunu göstermektedir. Şöyle ki, Müellif çalışmalarını ''Quran: Visual Presentation Of The Miracle'' adlı kitabında toplamıştır[3]. Besmele'yi teşkil eden bu kelimelerin Kur'ân-ı Kerimdeki miktarlarının 19'un katı olduğunu iddia etmekte ve çalışmasını bu temel üzerine binâ etmektedir. (Ahmed Deedat; Kur'an En Büyük Mucize, Çeviren: Edip Yüksel, sh: 53, 54 ve 62.) Bu bakımdan çalışmamıza Besmelede yaptığı sayımları inceleyerek başlıyoruz.

• ''İsim'' اسم Kelimesi

''Kur'ân: Görülen Mu'cize'' kitabının39'uncu sayfasında görüleceği üzere Müellif, ''İsim'' kelimesi ile ilgili olarak aşağıda gösterdiğimiz âyetlerdeki kelâmları almaktadır:

(1) The first word "Ism اسم" is mentioned (19) times

Table of the chapters & verses where "Ism اسم" is found

NO	CHAPTER NO.	VERSE WHERE THE WORD IS FOUND
1	5	4
2	6	118
3	6	119
4	6	121
5	6	138
6	22	28
7	22	34
8	22	36
9	22	40
10	49	11
11	55	78
12	56	[illegible]
13	56	[illegible]
14	69	2
15	73	[illegible]
16	76	25
17	87	1
18	87	15
19	96	1

Maide 4 "..vezkürusmallâhi.."
En'âm 118 "..zükiresmullâhi.."
119 "..zükiresmullâhi.."
121 "..yüzkerismullâhi.."
138 "..yezkür unesmallâhi.."
Hacc 28 "..yezkürusmallâhi.."
34 "..liyezkürusmallâhi.."
36 "..fezkürusmallâhi.."
40 "..fiyhesmullâhi.."
Hucurât 11 "..bi'sel'ismülfüsuku ba'deliymân.." (?)
Rahman 78 "tebârekesmu rabbike zilcelâli vel'ikram"
Vakıâ 74 "fesebbih biismirabbikel'aziym"
Hakkâ 52 "fesebbih biismirabbikel'aziym"
Müzzemmil 8 "vezkürisme rabbike"
Dehr 25 "vezkürisme rabbike"
A'lâ 1 "sebbihisme rabbikel'a'lâ"
Alâk 1 "ikrâ biismirabbikelleziy halak"

Dikkat edilecek olursa Hucurât Suresinin 11'inci âyetinin karşılığana bir soru işâreti konulmuştur. Bunun sebebi diğer 18 âyette bulunan "isim" kelimeleri Cenab-ı Hakk'a ait oldukları halde bu âyette bulunan "isim" kelimesi fâsık kullara aittir. Diğer taraftan, yüce Kitabımızda yukarda gösterilen Cenab-ı Hakk'a ait 18 "isim" kelimesinden başka, içinde isim kelimesinin geçtiği iki terkib de vardır:

Hud 41 "Bismillâh"
Neml 30 "Bismillâhirrahmânirrahiym"

Netice olarak: Reşâd Halife'nin Besmeledeki "isim" kelimesini incelerken "Bismillâh" ile "Bismillâhirrahmânirrahiym" kelâmlarını hesaba katmayıp, buna mukabil "ismül'füsuku" kelâmına yer vermesini 19'u tutturma çabasına bağlıyoruz!..

- **Lâfza-ı Celâl: الله "Allah"**

"Kur'ân Görülen Mu'cize" kitabının 41'inci sayfasında görüleceği üzere Müellif "Allah" kelimesinin Kur'ân-ı Kerimde 2698 defa geçtiğini ve bu sayının 19'un katı olduğunu bildirmektedir. Ve 42 ile 63'ncü sayfalar arasında "Allah" kelimesinin geçtiği Sure ve âyetlerin listesini sunmaktadır. Bu bölümde "Lafza-ı Celâl"leri sayarken yapılan hataları gösteriyoruz:

1. Tevbe suresinde 169 Lafza-ı Celâl bulunduğu halde 168 olarak gösterilmiştir. Bu hususta araştırma yapınca hatanın 15'nci âyette yapılmış olduğunu tesbit ediyoruz. Ki aşağıdaki fotokopide ...pyasında görüleceği üzere bu âyette 1 adet Lafza-ı Celâl belirtilmiştir. Oysa gerçekte bu âyette:

1114	9	6	
1115	9	7	
1116	9	7	
1117	9	9	
1118	9	13	
1119	9	14	
1120	9	15	?

"Ve yüzhib gayza kulubihim, ve yetubullahi alâ men yeşâ, vallahü aliymün hakiym"
2 adet Lafza-ı Celâl bulunmaktadır.

2. Hac suresinde 75 adet Lafza-ı Celâl bulunduğu halde 76 gösterilmiştir. Hatanın 60'ıncı âyette yapıldığını tesbit ediyoruz. Ki aşağıdaki tablonun kopyasında görüleceği üzere bu âyette 3 adet Lafza-ı Celâl belirtilmiştir. Oysa gerçekte bu âyette:

"Zâlike ve men âkabe bimisli mâ'ukıbe bihi sümme bugiye aleyhi leyansurennehullah, innallahe le'afüvvün Gafur."
2 adet Lafza-ı Celâl bulunmaktadır.

1669	22	59	
1670	22	60	
1671	22	60	?
1672	22	60	
1673	22	61	
1674	22	61	
1675	22	62	

3. Furkân suresinde 8 adet Lafza-ı Celâl bulunduğu halde 7 adet belirtilmiştir. Hatanın 68'inci âyette yapıldığını tesbit ediyoruz. Ki aşağıdaki tabloda görüleceği üzere bu âyette 1 adet Lafza-ı Celâl gösterilmiştir. Oysa gerçekte bu âyette:

"velleziyne lâ yed'une ma'allâhi ilâhen âhare ve la yaktülunnennefselletiy harremallâhü illâ bilhakkı ve lâ yeznun.."
2 adet Lafza-ı Celâl bulunmaktadır.

1789		25	17
1790		25	41
1791		25	55
1792	?	25	68
1793		25	70
1794		25	70
1795		25	71

4. Mü'min suresinde 53 adet Lâfza-ı Celâl bulunduğu halde 52 gösterilmiştir. Hatanın 74'ncü âyette yapıldığını tesbit ediyoruz. Ki yine tablonun kopyasında görüleceği üzere bu âyette 1 adet Lâfza-ı Celâl belirtilmiştir.

Oysa gerçekte bu âyette:

"min dünillâh, kaâlu dallu annâ bel lemnekün ned'u min kablü şey'â, kezâlike yudıllullâhulkâfiriyn"
2 adet Lafza-ı Celâl bulunmaktadır.

2217	40	65
2218	40	66
2219	40	69
2220	40	74 ?
2221	40	77
2222	40	78
2223	40	78

5. Mücâdele suresinde 40 adet Lafza-ı Celâl bulunduğu halde 41 adet gösterilmiştir. Hatanın 4'ncü ayette yapıldığını tesbit ediyoruz. Ki fotokopisinde görüleceği üzere 3 adet Lâfza-ı Celâl belirtilmiştir. Oysa gerçekte bu âyette:

"..zâlike litü'minu billâhi ve resulih ve tilke hududullah..."
2 adet Lâfza-ı Celâl bulunmaktadır.

2453	58	2
2454	58	3
2455	58	4
2456	? 58	4
2457	58	4
2458	58	5
2459	58	6

Dikkat edilecek olursa hata tesbit ettiğimiz 5 sureden;

Tevbe'de 1 eksik
Furkan'da 1 eksik
Mü'min'de 1 eksik
Hacc'da 1 fazla
Mücadele'de 1 fazla

Yâni neticede 1 eksik sayım yapılarak 19'un katı 2698 rakamı elde edilmiştir. Oysa "Kur'an: Görülen Mu'cize" kitabının 42'nci sayfasında görüleceği üzere Reşâd Halife Fâtiha Suresinin evvelinde bulunan Besmeledeki Lâfza-ı Celâli de sayıma katmıştır. Ki bu takdirde:

Fâtiha'nın evvelindeki
Besmeledeki Lâfza-ı Celâl: 1
Allahü: 980
Allahe: 592
Allahi: 1126
2699 adet

Lâfza-ı Celâl tesbit etmesi gerekirdi.

Netice olarak: Reşad Halife'nin "İsim" kelimesinde sayım sistemi açısından hata işlediğini, oysa Lâfza-ı Celâl'lerin sayımında -Kompütürün yapmaması gereken- gözle görülen sayım hataları yaptığını görüyoruz.

Bu sayım hatalarını Reşad Halife'ye bir mektupla bildirdim. R.Halife aşağıda bazı pasajlarının fotokopisini ve tercümesini sunduğum bir bülten göndererek kendisini savunmaya çalıştı.

MUSLIM PERSPECTIVE
Published Monthly by
Masjid Tucson
March 1985 Jumada II 1405

BULLETIN★ ★ ★BULLETIN★ ★ ★BULLETIN★

THE COMPUTER EXPOSES AN HISTORICAL CRIME

TAMPERING WITH THE WORD OF GOD

TWO FALSE VERSES UNVEILED IN QUR'AN

Before presenting the physical evidence, it should be pointed out that the last two verses of Sura 9 have always been suspect. All classic and modern references dealing with the collection and recording of the original Qur'an have UNANIMOUSLY agreed that these two verses ARE THE ONLY VERSES IN QUR'AN THAT FAILED TO MEET THE CRITERIA SET BY ABU BAKR, OMAR, AND ZEID IBN THABET (the original collectors of Qur'an). According to these references, the last two verses of Sura 9 were never confirmed by the criterion of SOURCE MULTIPLICITY. One wonders why were these two verses included in Qur'an in the first place!!

The multiplicity of sources for every single verse in Qur'an was a vital criterion, since it confirms the authenticity of every verse.

During the last three years an extensive study was undertaken to examine the examine the mathematical miracle of Qur'an at the word for word level. The objective was to confirm that the computers did not err, and that the results do conform to the Qur'an as it was originally recorded during the Prophet's lifetime, and subsequently collected by Zeid Ibn Thabet upon request of Abu Bakr and Omar, then reproduced by Uthman Ibn Affan.

Most probably, these two verses were injected into the Qur'an by the Prophet's idolizers much later than Abu Bakr, Omar, and Zeid.

Nine violations of the Qur'an's mathematical code were discovered by the time the review of data was completed. ALL NINE VIOLATIONS HAVE BEEN FOUND IN THE LAST TWO VERSES OF SURA 9. (See the Table at the end of this article).

VIOLATIONS OF THE QUR'AN's MATHEMATICAL MIRACLE

VIOLATED WORD		Frequency in Qur'an Without Removal of 9: 128 and 129	Frequency in Qur'an After Removal of 9: 128 and 129
Messenger	رسول	115	114 (19 x 6)
(your)selves	أنفس	153	152 (19 x 8)
Merciful	رحيم	115	114 (19 x 6)
Turn away	تولوا	20	19 (19 x 1)
God	الله	2699	2698 (19 x 142)
god	إله	96	95 (19 x 5)
Trust	توكل	58	57 (19 x 3)
Lord	رب	970	969 (19 x 51)
Throne	العرش	20	19 (19 x 1)

Tercümesi

“KOMPÜTÜR, TARİHÎ BİR SUÇU ALLAH’IN KELAMI İLE OYNANDIĞINI, KUR’ANA ASILSIZ İKİ ÂYETİN SOKULDUĞUNU ORTAYA ÇIKARIYOR”

“Bu husustaki delilleri sunmadan evvel Tevbe suresinin son iki âyeti hakkında her zaman şüphe edildiğini belirtmemiz gerekiyor. Bütün klasik ve modern müfessirlere göre bu iki âyet, Ebubekir, Ömer ve Zeyd bin Sâbit tarafından -Kur’ân âyetleri toplanıp tesbit edilirken- ortaya konulan bir miyardan yoksundurlar. Çünkü Tevbe suresinin son iki âyeti -rivayet bakımından- çok kişi tarafından desteklenmiş değildir... rivâyet açısından çok kişi tarafından desteklenme ise, Kur’an’daki her âyet için hayatı bir meseledir. Zirâ ancak bu sa’yede her âyetin doğruluğu anlaşılmış olmaktadır.. İnsan bu ayetlerin Kur’âna nasıl sokulduğu hususunda hayrete düşüyor.

Son üç yıl zarfında -19 rakamı hususunda- kompütür vasıtasıyla geniş bir çalışma yapılmıştır. Elde edilen neticeler, Peygamberin hayatı esnasında tesbit edilen ve ondan sonra Ebubekir ile Ömer’in istekleri üzerine Zeyd bin Sâbit tarafından gerçekleştirilen surelerin ve äyetlerin toplanma işinin doğru olduğunu göstermektedir.. Büyük bir ihtimalle bu iki âyet Ebubekir, Ömer ve Zeyd’den çok sonra Peygamberin hayranları tarafından Kur’âna sokulmuştur.. Çünkü aşağıdaki şemada görüleceği üzere Kur’ân’da bulunan 9 kelimenin miktarları hususunda Tevbe suresinin son iki ayetinde bulunanları katmadığımız zaman 19’un katı rakamlar elde ettiğimiz halde bu iki âyeti kattığımız zaman elde ettiğimiz rakamlar ondokuzun katı değildir.”

Dikkat edilecek olursa, Reşâd Halife “Lâfza-ı Celâl’’leri sayarken yapmış olduğu hataları Tevbe suresinin son âyetinde bulunan “Hasbiyallâhi” ilahi kelâmını sayıma kat-

mayarak örtme çabasındadır. Böylece özürü kabahatından büyük olmaktadır. Çünkü savunmasını yaparken tarihi gerçekleri saptırmaktadır. Nitekim aşağıda naklettiğimiz yazılardan anlaşılacağı üzere Tevbe suresinin son iki âyeti Ebubekir Sıddık (r.a.) zamanında yapılan toplanma sırasında Kur'âna konulmuştur:

"Peygamberin vefatından sonra Mushaf cemolunduğu zaman bu "lekad caeküm" ayeti Zeyd İbni Sabit tarafından çok taharri olunmuş, nihayet ancak zişşehadeteyn Huzeyme ibni Sabit nezdinde bulunmuştu. Ya'ni çoklarının ezberinde olmakla beraber yazılısı ancak Huzeyme'nin nezdinde mahfuz bulunmuş idi. Çünkü Kur'ân yalnız hafızların ezberinde değil ondan başka ahdi risalette yazılmış ve en son arza ıktıran etmiş parçaların da cem-ü tevsikiyle bir mushafa toplanıyor idi.Yazmaya me'mur olan Zeyd ibni Sabit bu iki âyeti de bir vesikai hattiyye bulmadan yazamıyordu. Onun için kendi ifadesi ile "Berae"nin ahırından bu iki âyeti bulamayıp taharri etmiş ve ancak Huzeymede mahfuz bulmuş ve binaenaleyh ezberlerde mâhfuz olan bu âyetlerin rivayeti hattıyesi de bu suretle temin olunmuş idi.."[4]

"Ebubekir (r.a.)'in halifeliğinde Kur'ân'ı mushaflarda toplamışlardı. Bazı kimseler yazıyor ve onlara Übeyy İbni Kâ'b imlâ ettiriyordu. Berae suresinde "sonra dönüp giderler. Allah onların kalblerini döndürmüştür. Çünkü onlar anlamazlar güruhudur" ayetine geldiklerinde Kur'ândan son nâzil olanın bu olduğunu sandılar. Onlara Übeyy İbni Kâ'b: Bu ayetten sonra Allah Rasulü bana iki ayet daha okuttu: "Andolsun ki size kendinizden bir peygamber gelmiştir. Sıkıntıya uğramanız kendisine ağır gelir. Sizin üzerinize düşkündür, mü'minlere karşı Rauf ve Rahiym'dir.. ve O, büyük Arş'ın Rabbidir" deyip şöyle devam etti. Kur'ândan son nazil olan âyet işte budur.. Hâris İbn Hazeme, Ömer İbn Hattâb'a Berae suresinin sonundan iki âyeti getirdi. Hazreti Ömer: Bunun üzerine seninle kim vardı? diye sordu. O, bilmiyorum, Allaha yemin eder ve şehâdet ederim ki ben bu iki âyeti Allah Resulü (s.a.v.)'den işittim, anladım ve ezberle-

dim, dedi. Hz. Ömer: Bende şâhidim ki bu âyetleri Resulullah (s.a.v.)'dan işittim, dedi ve şöyle devam etti: Şayet bunlar üç âyet olsaydı başlı başına bir sûre olabilirdi. Kur'ân-dan bir sureye bakın ve bu ayetleri ona koyun. Ve bu ayetleri Berâe suresinin sonuna koydular..."[5]

Bu bölümdeki araştırmamıza son vermeden evvel Reşâd Halife'nin kitabı ile bültenindeki fikirleri arasında çelişki olduğunu belirtmemiz gerekiyor. Çünkü "Kur'an Görülen Mu'cize" kitabının 52'nci sayfasında görüleceği üzere Tevbe Suresinin son âyetinde bulunan "Hasbiyallâhi" ilâhi kelâmını sayıma kattığı halde bültende bu kelâmı sayıma katmamaktadır.

Bu bakımdan araştırmamıza Reşâd Halife'nin bültende -Tevbe Suresinin son iki âyetini çıkararak- yaptığı sayımlar üzerinde incelemeler yaparak devam ediyoruz:

- **Tevekkeltü**

Şemâda görüleceği üzere Müellif "tevekkeltü" kelimesinin 58 adet bulunduğunu Tevbe suresinin son ayetinde bulunan "aleyhi tevekkeltü" kelâmı sayıma katılmadığı zaman 57 adet kaldığını ve bu rakamı 19'un katı olduğunu belirtmektedir. Oysa aşağıda gösterdiğimiz gibi bu kelime 7 adet takdir buyurulmuştur.

Tevbe 129, Yunus 71, Hud 56-58, Yusuf 67, Ra'd 30, Şurâ 10.

Yüce Kitabımızda 7 "Tevekkeltü" kelâmından başka 4 adet "tevekkelnâ"; 1 adet "etevekkele"; 12 adet "yetevekkelil"; 5 adet "yetevekkelune"; 9 adet "tevekkel"; 2 adet "tevekkelü"; 3 adet "mütevekkilun"; ve 1 adet de "mütevekkiliyn" kelâmı bulunmaktadır. Ki bunların toplamı 44 etmektedir.

- **Vekiyl**

Araştırmamıza "vekiyl" ile ilgili kelâmları inceleyerek devam ediyoruz. O zaman 1 adet "vekkelnâ", 1 adet

"vükkile" 11 adet "vekiyl" ve 13 adet de "vekiylâ" kelâmının toplamı da 26 etmektedir. 44 ile 26 rakamını topladığımız zaman ise 70 rakamını elde ediyoruz. Bu rakam da 19'un katı değildir. Bu bakımdan Reşâd Halife'nin hangi sayım sistemini tatbik ederek 58 rakamını elde ettiğini anlayamıyoruz ve **bu sayım hatasını kompütürdeki elektrik arızasına bağlıyoruz...**

- **Arş**

Reşâd Halife Yüce Kitabımızda 20 adet "Arş" kelimesi bulunduğunu ve Tevbe suresinin son âyetinde bulunan "hüve rabbül'arşıl'aziym" kelâmı sayıma katılmadığı zaman geride 19 rakamı kaldığını iddia etmektedir. Oysa aşağıda gösterdiğimiz gibi 22 adet "Arş" kelimesi takdir buyurulmuştur:

A'râf	54	"..sümmes'tevâ alel arş.."
Tevbe	129	"hüve rabbül'arşil'aziym"
Yunus	3	"..Sümmestevâ alel'arş.."
Ra'd	2	"..sümmestevâ alel'arş.."
İsrâ	42	"..ilâ ziyl'arşı sebiylâ"
Tâhâ	5	"errahmanü alel'arşistevâ"
Enbiya	22	"..rabbil'arşı.."
Mü'minler	86	"rabbül'arşıl'aziym"
	116	"rabbul'arşılkerim"
Furkân	59	"sümmestevâ alel'arşirrahmânü"
Neml	26	"hüve rabbül'arşıl'aziym"
Secde	4	"sümmestevâ alel'arş"
Zümer	75	"..min havlil'arşi.."
Mü'min	7	"elleziyne yahmilunel'arşe.."
	15	"..zül'arş"
Zuhruf	82	"..rabbil'arşı.."
Hadiyd	4	"..sümmestevâ alel'arş.."
Hakka	17	"..arşı rabbike.."
Tekvir	20	"..inde ziyl'arşı mekiynin"
Buruc	15	"..zül'arşılmeciydü"
Yusuf	100	"ve refe'a ebeveyhi alel'arşı.."
Neml	23	"ve lehâ arşun azim"

Dikkat edilecek olursa Yusuf 100 ile Neml 23 ayrıca belirtilmiştir. Çünkü bu âyetlerde kulların tahtlarından bahs buyurulmaktadır.

Anlaşılan Reşâd Halife bu iki âyetteki "Arş" kelimelerini sayıma katmayarak 20 rakamını elde etmektedir. Oysa Müellifin böyle mana açısından sayım yapmaya hakkı yoktur. Çünki Cenab-ı Hakk'a ait 18 "İsim" kelimesinin içine "ismül'füsuku"yu katan kendisidir. Kullara ait "Arş" kelimesini sayıma katmadığına göre, kullara ait "isim" kelimesini de sayımdan çıkarması gerekir. Ki o zaman 18 isim kalır. Bu rakam ise 19'un katı değildir.

Diğer taraftan mana açısından bir sayım yapıldığı takdirde Hud suresinin 7'nci âyetinde bulunan "ve kâne arşühü alelmâ" kelâmını da sayıma katmak gerekecektir. Ki o zaman 21 rakamını elde ederiz. Bu rakamdan 1 çıkardığımız zaman ise geride 20 kalır ki bu rakam da 19'a bölünemez!

- **Rabb**

Şemâda görüleceği üzere Müellif "Rabb" lâfzının 970 defa tekrarlandığını ve Tevbe Suresinin son âyetindeki "ve hüve rabbül'arşıl'aziym" kelâmı sayıma katılmadığı takdirde geride 969 adet kaldığını ve bu rakamın 19'un katı olduğunu iddia etmektedir. Oysa "Rabb" lâfızlarını sayarken affedilmeyecek bir sayım hatası işlemiştir. Çünkü Yüce Kitabımızda aşağıda gösterdiğimiz gibi 969 adet "Rabb" lafzı vardır:

Rabbü:	84
Rabbi:	67
Rabben:	1
Rabbeke:	242
Rabbeküm:	118
Rabbekümâ:	33
Rabbenâ:	111
Rabbehu:	76
Rabbühâ:	9

Rabbihim:	....	125
Rabbehümâ:	....	3
Rabbiy:	....	100
		969

Ki bu rakam 19'un katıdır. Bu tertip özelliği ise Müellifin görüşünü nakzetmektedir ve Tevbe suresinin son ayetindeki "Rabb" lâfzının sayımdan çıkarılamayacağını belirtmektedir!

• **Lâfza-i Celâl**

Şemâda görüleceği üzere Reşâd Halife "Allah" kelimesinin Kur'ânda 2699 adet bulunduğunu ve Tevbe suresinin son âyetindeki "Hasbiyâllah" ilâhi kelâmı çıkarıldığı zaman 2698 kaldığını ve bu rakamın 19'un katı olduğunu bildirmektedir. Oysa sayıma katmadığı 5 adet "Lâfza-i Celâl" daha vardır:

Al-i imrân	26:	"Allahümme"
Mâide	114:	"Allahümme"
Enfâl	32:	"Allahümme"
Yunus	10:	"Allahümme"
Zümer	46:	"Allahümme"

Bu ilâhi kelâmları eklediğimiz zaman 2704 rakamını elde ederiz. Bu rakamdan Tevbe suresinin son âyetindeki 'Hasbiyallâh' ilâhi kelâmı bilfarz sayıma katılmasa 1 rakamını çıkarsak geride 2703 rakamı kalır ki bu rakam da 19'un katı değildir.

Netice olarak: Reşâd Halife'nin "Kur'an: Görülen Mu'cize" adlı kitabında yapmış olduğu sayımlarda olduğu gibi, göndermiş olduğu bültende yaptığı sayımlarda da kompütür'ün yapmaması gereken bir çok hatalar bulunduğunu söyleyebiliriz.

• **Mukatta'a Harfleri**

Reşâd Halife, Huruf-u Mukattaa rumuzlarını da ele al-

makta ve rumuzların bulunduğu surelerde, harf sayımları yapmaktadır. Bu bölümde yaptığı sayım hatalarını belirtiyoruz:

• Nun ن Harfleri

"Kur'an: Görülen Mu'cize" kitabının 92'inci sayfasında görüleceği üzere Reşâd Halife, Kalem suresinde 133 Nun harfi bulunduğunu ve bu rakamın 19'un katı olduğunu belirtmektedir.

Fotokopisinde görüleceği üzere Müellif "Nun" harfini Mushaflardakinin aksine kıraate göre yazmakta ve böylece iki Nun harfi kaydetmektedir.

Oysa yukarıdaki fotokopide görüleceği üzere Hâ Mim rumuzundaki Mim harfini bir adet olarak kaydetmektedir. Doğrusu budur. Nun harfini iki adet göstermek ise hatalıdır.

Diğer taraftan ilk fotokopi parçasında görüleceği üzere Müellif, Kalem suresinin evvelindeki Besmelede bulunan Er-Rahmân ism-i şerifindeki Nun harfini de sayıma katmak-

tadır. Oysa Er-Rahmân ism-i şerifini sayarak 19'un katı olan 57 rakamını elde etmektedir. Çünkü diğer surelerin evvellerinde bulunan Er-Rahman ism-i şerifleri de hesaba katılırsa 57+112=169 rakamı elde edilir ki bu rakam 19'un katı değildir. Bu bakımdan Reşâd Halife'nin Er-Rahmân ism-i şeriflerini sayarken Kalem suresinin evvelindeki Besmelede bulunan Er-Rahmân ism-i şerifini sayıma katmadığı halde Nun harflerini sayarken Er-Rahmân ism-i şerifindeki Nun harfini sayıma katmasını **19'u tutturma** çabasına bağlıyoruz.

• Meryem Suresindeki "He" ه Harfleri

Kur'ân: Görülen Mu'cize kitabının 163'ncü sayfasında görüleceği üzere:

TOTAL	"K	ك"	=	137	
TOTAL	"H	ه"	=	(175)	←
TOTAL	"Y	ى"	=	343	
TOTAL	"'A	ع"	=	117	
TOTAL	SS	ص"	=	26	

				798	

798 = (19) x 42

Müellif, Meryem sûresinde bulunan "He" ه harflerini saymakta ve 175 rakamını tesbit etmektedir.

Yine aynı kitabın 193'ncü sayfasında görüleceği üzere:

Chapter		H ه	TT ط	S س	M م	
19. Mary	مريم	(175)	-	-	-	←
20. TT.H.	طه	251	28	-	-	= 279
26. Al-Shu'araa	الشعراء	-	33	94	484	= 611
27. Al-Naml	النمل	-	27	94	-	= 121
28. Al-Qassass	القصص	-	19	102	460	= 581
TOTALS		426	107	290	944	

GRAND TOTAL = 426 + 107 + 290 + 944 = 1,767

1,767 = (19) x 93

Tâhâ, Şuârâ, Neml ve Kasas surelerinde yaptığı sayımlarda:

Tâhâ

Tâ	28
He	251
	279

Şuarâ

Tâ	33
Sîn	94
Mîm	484
	611

Neml

Tâ	27
Sîn	94
	121

Kasas

Tâ	19
Sîn	102
Mîm	460
	581

19'un katı rakamlar elde edemeyince "**birbirine kilitli kombinezon şu Kur'ânî başlıkları içermektedir.**" diyerek Meryem Suresi'ndeki "He" harflerini tekrar sayıma katmakta ve ancak bu sa'yede 19'un katı bir rakam -1767- elde etmektedir. Bu sayımlarını da 19'un katı bir rakam elde etme çabasına bağlıyoruz.

Meryem Suresi'nde gösterilen Kef, He, Yâ, Ayn ve Sâd harfleri: Müellif, (yâ) harfinin sayımında hata yapmıştır. Şöyle ki; "**bidu'âike**"; 27'nci âyetteki "**ci'ti**"; 30'ncu âyetteki "**âtaniy**", 31'nci âyetteki "**evsâniy**"; 46'ncı âyetteki "**le'in**"; 58'nci âyetteki "**ülâike**"; 60'ıncı âyetteki "**feülâike**" ve 89'ncu âyetteki "**ci'tüm**" kelâmlarında yâ harfi tesbit etmesine mukabil 94. ayette geçen "Ahsâhüm" kelâmında Sâd ve He harfi sayıma dahil edilmişken yâ harfi

sayılmamıştır. Oysa "ahsâhüm" kelamında yâ harfi vardır.

Reşâd Halife'nin çalışmasını başlangıçta destekleyen Ahmed Deedat'a da yukarda tesbit ettiğim sayım hatalarını ilettim.

Ahmed Deedat'tan aldığım mektubun fotokopi ve tercümesini de takdim ediyorum:

As Muslims, we believe in the unity of the Ummah to be paramount and anything, any statement or book which brings about even a semblance of dissension must be eschewed and rejected howsoever much one may have a personal conviction about it.

Following this principle of Islam I have already stopped speaking on "Al-Quran the Ultimate Miracle" and our Centre has discontinued the distribution of the tapes, cassettes and booklets on the subject.

I am publicising this decision and you may do the same with my heartfelt blessings. As for Rashad Khalifa, I fear he is engaged in a dangerous occupation which can bring confusion and divsion in the body politic of the Ummah. I pray for his guidance.

As Muslims it is our duty not to connive with Christian and other Non-Muslim enemies of Islam to prove our point as is done by certain individuals. We must remember that the Kuffaar are one Millat and will use our shortcomings to prove their false beliefs.

Praying for your well being. Do visit us if you come to South Africa.

Tercümesi

"Bir Müslüman olarak, Ümmetin birliği meselesinin her şeyin üstünde olduğuna inanıyoruz. Bu birliği bozacak hatta bozma emaresi taşıyan herhangi bir bildiri ve kitap derhal reddedilmelidir,

İslâmiyetin bu prensibinden hareket ederek "Kur'ân: En Büyük Mu'cize" kitabı hakkında konuşmalara son verdiğim gibi merkezimizde bu konuda doldurulan teyp ve kasetler ile kitapların dağıtılma-

sına son verdik.

Ben bu kararımı açıkca bildiriyorum siz de aynı şeyi yapabilirsiniz. Reşâd Halife'ye gelince, korkuyorum ki o, ümmet içinde ayrılıklara sebep olan tehlikeli bir uğraşı içindedir. Ben onun için Allah'dan hidâyet diliyorum."

Dikkat edilecek olursa Ahmed Deedat da Reşâd Halife'nin Tevbe Suresinin son ayetleri hakkındaki görüşüne iştirak etmemektedir. Ve kendi yazdığı kitabı yayından kaldırdığı gibi 19 meselesi hakkındaki konuşmalarına da son vermiştir.

Ahmed Deedat'ın bu kararı almasında, Reşâd Halife'nin Eylül 1986 tarihinde neşrettiği bültende bulunan aşağıdaki sözlerin rol oynadığı anlaşılıyor.

بسم الله الرحمن الرحيم

MUSLIM PERSPECTIVE

Published Monthly by MASJID TUCSON

SEPTEMBER 1986 *MUHARRAM 1407*

Editor: Rashad Khalifa, Ph.D.

Let me state at the outset that Qur'an is and has always been perfectly preserved, as proven irrefutably by the mathematical code. Every sincere believer actually knew the perfect Qur'an, and every sincere believer today, and forever, knows the perfect Qur'an. As it turned out, the true Muslims did know the true Qur'an, while the false Muslims knew a false Qur'an. False Muslims are not worthy of Qur'an, because they have made a [illegible] All these [illegible] the Qur'an[illegible] for they violate the mathematical composition created by God to guard and protect every letter in Qur'an. But this does not nullify God's law that Qur'an *has been perfectly preserved*. The true Muslims continue to know the true Qur'an and the false Muslims continue to know a false Qur'an. This too is God's law as stated in 7:146. Many readers wrote that they were always uncomfortable with the obvious deification of the Prophet in 9:128-129. They always felt that something was wrong.

Tercümesi

"TEVBE SURESİ'NİN SON İKİ AYETİ
ÜZERİNDE YAPILAN BİR İNCELEME"

"Öncelikle belirtmem gerekiyor ki, matematiksel tertip özellikleri vasıtasıyla inkâr edilmeyecek şekilde ispat edildiği gibi, Kur'ân her zaman mükemmel bir şekilde korunmuştur. Her ihlâs sahibi mü'min şimdiye kadar mükemmel Kur'ân'ı tanıyordu ve her ihlâs sahibi mü'min bugün olduğu gibi ilelebet de mükemmel Kur'ân'ı tanıyacaktır. Neticede denilebilir ki, hakiki müslümanlar hakiki Kur'an'ı; sahte müslümanlar da sahte Kur'ân'ı tanırlar. Sahte müslümanlar Kur'ân'a lâyık değildirler; çünkü onlar En'am Suresinin 19, 38 ve 114'ncü âyetlerinde bildirildiği gibi,Kur'ân'ın tam ve mükemmel olduğuna inanmamakta ısrar ederler. Lütfen A'râf Suresinin 146'ncı ve Kehf Suresinin 57'nci âyetine bakınız: "Onlar Hadis ve Sünnet gibi diğer kaynaklara gerekenden fazla değer verirler."

Bugün yeryüzünde bulunan Kur'anların çoğu Muhammed'in kendi eliyle yazdığı Kur'ân'a uygun düşmemektedir; çünkü, onlar muhtelif hatalar sergilemektedir. Son beş yıl içinde İran'da, ilâhi vahy ile yazdırılan kur'an Arapçası yerine, standart Arapçayla milyonlarca Kur'ân basılmıştır. Bu baskıların hepsi yanlıştır; çünkü, onlar Allah tarafından Kur'ân'ın her harfini korumak iin yaratılan matematiksel tertip özelliğini ihlâl etmektedir. Fakat bu, Kur'an'ın mükemmel bir şekilde korunduğunu bildiren Allah'ın kanununu hükümsüz kılamaz. Hakiki müslümanlar hakiki Kur'ân'ı ve sahte müslümanlar da sahte Kur'ân'ı tanımaya devam edecekler. Bu da A'râf Suresinin 146'ncı âyetinde bildirildiği üzere Allah'ın kanunudur. Bir çok okuyucu Tevbe Suresinin 128'nci ve 129'ncu âyetinde Peygamber'e açıkça uluhiyyet atfedilmesinden dolayı daima huzursuzluk duyduklarını mektup yazarak belirttiler. Çünkü onlar daima bu hususta bir hata bulunduğunu hissetmektedirler."

Reşâd Halife'nin yukarda tercümesini sunduğumuz yazısında tesbit ettiğimiz sapık fikirlerini şöyle özetleyebiliriz.

Açıkca görülmektedir ki;

a) Reşâd Halife bu yazısında bulunan "hakiki müslümanlar hakiki Kur'ân'ı ve sahte müslümanlar da sahte Kur'-

ân'ı tanımaya devam edecekler" sözleriyle mü'minleri olduğu gibi Kur'an-ı Kerim'i de hakiki ve sahte olarak iki sınıfa ayırmakta, böylece sapıklık cür'etini had safhaya vardırmaktadır.

b) Reşâd Halife, "Sahte müslümanlar Kur'ân'a lâyık değildirler; çünkü onlar En'âm Suresinin 19, 38 ve 114'ncü ayetlerinde bildirildiği üzere Kur'ân'ın tam ve mükemmel olduğuna inanmakta israr ederler" demektedir.

Şimdi Reşâd Halife'nin, sapık gayesine ulaşabilmek için Kur'ân âyetlerini nasıl tahrif ettiğini gösterelim. Ki adı geçen âyetlerin meâlleri şöyledir:

En'am Sûresi, âyet: 19

"De ki: "Şahid olmak bakımından hangi şey daha büyük?" De ki: "Benimle sizin aranızda (hak peygamber olduğuna) Allah hakkıyla şahittir. Şu Kur'ân bana-sizi de, (sizden sonra) erişenleri de inzâr etmekliğim için- vahyolundu. Allahla beraber başka ilahlar da olduğuna gerçekten siz mi şahitlik ediyorsunuz?De ki: Ben (buna) şahitlik etmem. De ki O ancak bir tek ilahtır ve sizin eş tutmakta olduğunuz nesnelerle muhakkak ki benim bir ilişiğim yoktur."

En'am Suresi, âyet: 38

"Yerde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş hariç olmamak üzere hepsi sizin gibi ümmetlerdir. Biz o kitapda hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihâyet (hepsi de) ancak Rablerine toplanıp getirirler."

En'am Sûresi, âyet: 114

"(Habibim de ki) "O, size o kitabı (kendinde hak ile bâtıl tamamen) açıklanmış (ayırd edilmiş) bir halde indirmişken (benimle sizin aranızda tutup da) Allah'dan başka bir hakem mi arayacak mışım? Kendilerine kitab verdiği-

miz o kimseler de bilirler ki o (Kur'ân) hiç şüphesiz Rabbinden hak olarak indirilmiştir. Öyle ise sakın şüpheye düşenlerden olma!"

Dikkat edilecek olursa En'âm suresinin 19'uncu âyeti Peygamber (s.a.v) Efendimizin Hak peygamber olduğuna inanmayan kâfirlere Cenab-ı Hak'ın şehâdetiyle cevab vererek onları inzâr etmektedir. Ve onları Allah Teâlâ (c.c.)'nın birliğine inanmaya da'vet etmektedir. **Acaba Reşâd Halife kâfirleri sahte müslümanlar olarak mı görmektedir?!..**

Dikkat edilecek olursa En'âm suresinin 38'nci âyetinde Levh-i Mahfuz'dan bahsedilmektedir. Bu bakımdan Reşâd Halife'nin, Kur'ân-ı Kerim'in tam ve mükemmel olduğuna inanmayanların Kur'an'a lâyık olmadıklarını ispat etmek için bu âyet-i kerimeyi delil göstermesini hayretle karşılıyoruz!..

Yine dikkat edilecek olursa, En'âm Suresinin 114'ncü âyetinde de Kur'ân-ı Kerim'in hak olarak indirildiğine inanmayan kâfirlerden bahs buyurulmaktadır.

Böylece Müellifin delil olarak ileri sürdüğü 3 ayetin konularının bile bahsettiği fikirle en ufak bir alakası olmadığını tesbit etmiş oluyoruz.

c) Reşâd Halife, sahte müslümanları tarif etmek üzere "lütfen A'râf Suresinin 146'ncı ve Kehf Suresinin 57'nci âyetine bakınız" demekte ve âyet meâlini şöyle tercüme etmektedir: "Onlar Hadis ve Sünnet gibi diğer kaynaklara fazla değer verirler."

Müellifin adı geçen âyetleri de tahrife yeltendiğini görüyoruz. Ki bu âyetlerin meâlleri şöyledir:

A'raf Sûresi, ayet: 146

"Yer yüzünde haksızlıkla kibirlenenleri âyetlerim (idrâk)'den çevireceğim. Onlar her âyeti görseler ona inan-

mazlar, akl-ı selimin yolunu (doğru yolu) görseler de onu bir yol edinmezler, (fakat) azgınlığın yolunu görürlerse (yol diye işte) onu edinirler! Bu, âyetlerimizi yalanlamalarından, onlardan gafil olmalarındandır."

Kehf Sûresi, ayet: 57

"Kendisine Rabbinin âyetleriyle nasihat edilip de onlardan yüz çeviren, iki elinin öne sürdüğünü unutan kişiden daha zâlim kimdir? Biz onların kalbleri üstüne, onu anlamalarına engel perdeler, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen onları doğru yola çağırsan da bu halde ebedi hidâyete gelmezler".

Dikkat edilecek olursa A'râf Suresinin 146'ncı âyeti fâsıklardan bahs buyurmaktadır ve Reşâd Halife'nin yukarda bahsettiği konu ile bu âyetin hiç bir münasebeti yoktur. Oysa bu âyet-i kerimede Reşâd Halife'nin ders alması gereken öğütlerin bulunduğunu görüyoruz. Çünkü "Bu, âyetlerimizi yalan saydıklarından, onlardan gafil olmalarındandır" sözü onun için geçerlidir. Nitekim Tevbe Suresinin son iki âyetini sayıma katmamakta, yâni Cenab-ı Hakk'ın yüce Kitabında bulunan iki âyeti yalanlayan kendisidir. Bu yalanlayışının sebebini de 146'ncı âyetin baş tarafındaki "yeryüzünde haksızlıkla kibirlenenleri âyetlerimi idrakten çevireceğim" sözü en güzel bir şekilde ifade buyurmaktadır. Nitekim Reşâd Halife,yaptığı sayımların hatalı olduğunu kabul ederek ortaya attığı nazariyeden vazgeçeceğine, kibirlenmiş ve Kur'ân-ı Kerimin bütünlüğünü idrak edememiş, böylece küfür bataklığına saplanmıştır. Artık Ahmed Deedat'ın da belirttiği gibi Cenab-ı Hakk'tan onun için hidâyet dilemekten başka bir şey elimizden gelmiyor!..

Yine dikkat edilecek olursa Kehf Suresinin 57'nci âyetinde Allah'ın (c.c.) âyetlerinden yüz çevirenlerden bahs buyurulmaktadır. Anlaşılan Reşâd Halife, Allah'ın ayetlerinden yüz çevirenlerden, kendisinin ortaya attığı

19'un katı tertip özelliğine inanmayanları kasd etmektedir ve onları sahte müslümanlar olarak görmektedir. Oysa Allah'ın âyetlerinden yüz çevirenler zümresine asıl kendisi girmektedir -çünkü Tevbe suresinin son iki âyetini inkâr eden bizzat kendisidir- ve Kehf suresinin 57'nci âyetinde bulunan meâlen:

"Biz onların kalbleri üstüne, onu anlamalarına engel perdeler, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen onları doğru yola çağırsan da bu halde ebedî hidayete gelmezler" ilahi sözlerinin manası uyarınca Reşâd Halife'nin doğru yola gelmesinin imkânsız olduğu anlaşılıyor!

e) Reşâd Halife, "bir çok okuyucu Tevbe Suresinin 128'nci ve 129'ncu âyetinde Peygamber'e açıkca uluhiyyet atfedilmesinden dolayı daima huzursuzluk duyduklarını yazarak belirttiler. Çünkü onlar daima bu hususta bir hata bulunduğunu hissetmektedirler" demektedir.

Böylece 128'nci âyette Resulullah (s.a.v.) Efendimize "Er-Râuf" ve "Er-Rahiym" ism-i şeriflerinin ıtlâk buyurulmasına karşı gelmektedir. Ki bu âyetin, meâli şöyledir:

Tevbe Sûresi, âyet: 128

"Andolsun, size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır ve güç gelir. Üstünüze çok düşkündür. Mü'minlere karşı cidden Rauf ve Rahiym'dir."

Müfessirler bu âyeti şöyle açıklamışlardır:

"Allah Teâlâ burada mü'minlere kendilerinden, kendi cinslerinden ve kendi dinleri üzere bir elçi gönderme nimetini haber veriyor. Nitekim İbrâhim (a.s): "Rabbimiz, onların arasından bir peygamber gönder." (Bakara 129) demiş, Allah Teâlâ da: "Andolsun ki Allah, mü'minlere büyük bir lütufda bulunmuştur. Zirâ onlara, kendi içlerinden bir peygamber göndermiştir." (Al-i İmrân, 164) buyurmuştur. Burada da: "Andolsun ki, size kendinizden bir peygam-

ber gelmiştir." buyurur. Bu peygamber sizin içinizden ve sizin dilinizle gelmiştir. Nitekim Ca'fer İbn Ebu Tâlib, Necâşi'ye; Mugire İbn Şu'be de Kisrâ'nın elçilerine şöyle demiştir: Muhakkak ki Allah, bizim aramızdan bir peygamber göndermişti. Onun nesebi ve sıfatı, çıkışı ve girişi, doğruluğu ve emin oluşu bilinir.. Ve râvi hadisi bütünüyle zikretmiştir.

Allah Teâlâ burada: "Mü'minlere Râuf ve Rahim'dir." buyurmaktadır. Nitekim bu Allah Teâlâ'nın ona bir emri olup, bir âyette bu şöyle belirtilmektedir. "Mü'minlerden sana uyanlara kanatlarını aç. Şayet sana baş kaldırırlarsa de ki: Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım. Aziz, Rahim'e tevekkül et" (Şuarâ, 215-217.)(6)

"Görülüyor ki burada Resulullaha esmai husnayı ilâhiyyeden rauf, rahim isimleri verilmiştir. Hasen b. Fadl demiştir ki;Allah tealâ, hiç bir Peygambere esmasından iki ismi cemetmedi, ancak Peygamberimiz hakkında «بالمؤمنين رؤف رحيم» buyurdu, zatı sübhanisi hakkında da «ان الله بالناس لرؤف رحيم» buyurdu. Filvaki' bu tesmiye ve tavsifte Resulüne pek büyük bir tekrimi ilâhi vardır. Bundan anlaşılıyor ki esmai husnayi ilâhiyyenin hepsi الله ، الرحمن ، الرب isimleri gibi esmai muhtassadan değildir(7).

Bu açıklamalardan peygamber (s.a.v.) Efendimize Er-Râuf ve Er-Rahiym İsm-i Şeriflerinin Cenab-ı Hakk tarafından ıtlâk buyurulduğunu anlıyoruz. Ki bundan ancak Reşâd Halife ve yandaşları gibi Kur'ân-ı Kerim'in ve İslâmiyetin birliğini bozmaya yeltenenler huzursuzluk duyabilir!

---

(1) İbn Kesir, **Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri Tercümesi,** Cilt 1,s.431-432
(2) Ahmed Deedat: **Kur'an En Büyük Mucize** s.15 Çeviren: Edip Yüksel
(3) Reşad Halife, **Kur'an: Görülen Mu'cize,** Çeviren: Edip Yüksel
(4) **Hak Dini Kur'an Dili,** Cilt 4,s. 2655
(5) **İbni Kesir (Tercümesi)** Cilt 7, s. 3709
(6) İbni Kesir, **Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri Tercümesi,** Cilt 7,s. 3706.
(7) **Hak Dini Kur'an Dili,**Cilt 4,s. 2654

Netice olarak 19 meselesinin temeli olmayan ve terkedilmesi gereken bir görüş olduğunu söyleyebiliriz. Şüphe yok ki her şeyin doğrusunu Allah (c.c.) bilir!..

Not:

Bu makalemiz, İslâmi Araştırmalar Dergisi tarafından, basılmak üzere matbaa'ya verildiği sırada Reşâd Halife'den dünyanın her tarafına dağıttığı bir bildiri aldık.

Bu bildiride Reşad Halife, peygamberlik da'vasına kalkmakta, herkesi, bir Kur'an mucizesi olarak ortaya attığı 19 rakamı ile ilgili sapık nazariyesine inanmaya da'vet etmektedir.

Hatta bununla da kalmamakta; da'vetini kabul hususunda 4 aylık bir mühlet tanımakta, aksi takdirde şeytânın hükmü altına gireceklerini söyleyerek bildirisine bir ültimatom süsü vermektedir.

Bu bakımdan Reşat Halife'nin manevi çöküntü uçurumunun kenarına geldiği şu günlarda akli dengesini de yitirdiğini söyleyebiliriz.

Bildirinin fotokopisini ve tercümesini aşağıda sunuyoruz. Takdir okuyucularımızdandır.

GOD'S MESSAGE TO THE WORLD

DISTINCTION

The time has come for a clear distinction between the ETERNAL KINGDOM OF GOD and the temporary kingdom of satan.

GOD'S ETERNAL KINGDOM is characterized by perfect happiness, now and forever, while satan's temporary kingdom is characterized by chaos and misery.

Out of His great mercy, God has commissioned me to deliver a message from Him to the world, providing the specific methodology for enjoying His infinite grace by entering His ETERNAL KINGDOM.

What makes this message an extraordinary gift is that every piece of divine information is proven by tangible evidence. My commission as God's messenger to you is supported by a computer-age miracle that leaves no doubt whatsoever in your mind. You will know that God is speaking to you.

Please note that one commandment in this divine message is: "Follow those who do not ask you for money" (36:21). I do not want any money from you; my wage comes from the Lord of the universe.

This is an invitation for you to make a choice right now. You may choose one of three alternatives:

1. You may decide to join GOD'S ETERNAL KINGDOM now, and enjoy the privileges of such a membership. Congratulations. In this case, you must do two things:
   (I) Send for the free brochure containing specific details of the computer-age miracle, i.e., the physical evidence supporting this message, and the specific methodology for entering GOD'S ETERNAL KINGDOM. Please send a self-addressed and stamped standard envelope (4x9") with your request.
   (II) Make at least 10 copies of this letter and give them or mail them to people you know.

Please note: Out of God's infinite mercy, He gives you limitless chances to freely make a decision, any time, to join His ETERNAL KINGDOM. Even after joining satan's kingdom, and suffering the terrible consequences, you may exit such misery any time in the future. The damage you incur under satan's incompetent godhood, however, may not be reversible.

As I mentioned above, I come to you with incontrovertible, tangible proof. It behooves you to at least examine the evidence. Your own personal happiness is in the balance. The choice is absolutely and freely yours.

Good luck.

Rashad Khalifa, Ph.D.
Messenger of God

739 E 6th Street, Tucson, AZ 85719 (602) 791-3939

Tercümesi

"ALLAH'IN DÜNYA'YA BİLDİRİSİ
(hak ile bâtıl'ın) tefriki

Allah'ın (eşsiz ni'metlerini kapsayan) Sonsuz Hükümrânlığı ile şeytân'ın (nefsâni zevkleri tatmin eden) geçici hükümrânlığı arasındaki farkı açık bir şekilde belirleme zamanı gelmiştir.

Allah'ın sonsuz Hükümrânlığı, (her zaman yâni) halde ve gelecekte eşsiz bir mutluluk ile muttasıf olduğu halde, şeytân'ın geçici hükümrânlığı sefalet ve manevi boşluk ile sonlanır.

Allah, rahmetinin bir tecellisi olarak, beni, kendisinden dünya'ya bir mesaj sunmakla görevlendirdi ve bu bildiriyi sunmak için gereken özel akli melekelerle mücehhez kıldığı gibi, eşsiz ni'metlerini tatma ve O'nun Sonsuz Hükümrânlığına girerek lutf-u keremine mazhar olmakla şereflendirdi.

Bu bildiriyi olağanüstü bağış yapan şey, Kur'ân-ı Kerim'in her âyetinin açık delillerle ispat edilmiş olmasıdır. (Diğer taraftan), benim size Allah'ın elçisi olarak gönderilmiş olduğum -zihninizde hiç bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde kompütürün ortaya koyduğu- 19 mu'cizesiyle desteklenmiştir. (Böylece) Siz, Allah'ın sizinle konuştuğunu anlayacaksınız.

Lütfen, İlâhî Mesajdaki (Kur'ân'daki) bir emri hatırlayınız:

"Sizden hiç bir ücret istemiyen kimselere ta'bi olun"
Yasin 21

Ben (de) sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbına aittir.

Bu bildiri, sizin hemen şimdi bir tercih yapmanızı isteyen bir da'vetiyedir. Siz üç şıktan birini tercih edebilirsiniz:

1. Allah'ın Sonsuz Hükümrânlığına ulaştıran yolu seçebilirsiniz, ve böyle bir üyeliğin vereceği imtiyaz ile şereflenirsiniz. Tebrikler. Bu takdirde siz iki şeyi yerine getirmelisiniz:

a) Size, bilgisayar çağı (nın ortaya attığı 19) mu'cizesinin tafsilatını bu mesajın dayandığı fiziki bulguları ve Allah'ın Sonsuz Hükümrânlığına girişin kaidelerini bildiren bir broşür gönderebilmemiz için, üzerinde adresiniz yazılı ve pullu (4×9") çapında bir zarf postalayın.

b) Bu bildirinin en az on kopyasını çıkarıp tanıdığınız kimselere verin veya gönderin.

2. Tarafsız kalmak isteyebilirsiniz. Bu takdirde, bu mektubu aldığınızdan itibaren size 4 aylık bir mühlet tanınacaktır. Bu mühlet sona erdiğinde eğer siz Allah'ın Sonsuz Hükümranlığına girmeyi reddederseniz otomatik olarak şeytân'ın hükmü altına girmiş olursunuz. Bu 4 aylık devreyi değerlendirmek için, bu bildiriden en az on kopyayı tanıdığınız kimselere göndermelisiniz.

3. Bu bildiriyi hesaba katmayabilirsiniz. Bu takdirde, mutlu bir hayatın umud ve ni'metlerini geri çevirmiş olursunuz. Böylece bilerek veya bilmeyerek şeytân'ın tasarrufu altına giren bir şahıs olursunuz.

Lütfen dikkat ediniz: Ebedi Hükümranlığına girebilme hususunda serbest olarak karar verebilmeniz için, Allah, sonsuz merhameti gereği, size, sınırsız şans tanıyor. Hatta şeytânın hükmü altına girip, korkunç neticelerini tattıktan sonra dahi, kararınızı değiştirip o feci durumdan kurtulabilirsiniz. Bununla beraber şeytânın hükmü altında iken ma'ruz kaldığınız manevi kayıplarınız telâfi edilemez durumlar yaratabilir.

Yukarda belirttiğim gibi ben size tekzib edilemeyecek, elle tutulur deliller sunuyorum. Sizin için gereken şey en azından o delillerin doğruluğunu araştırmaktır. (Çünkü) bahis konusu olan şey sizin mutluluğunuzdur. Tercih hakkı muhakkak ki serbest olarak sizlerindir.

İyi şans dileklerimle.

Reşat Halife
Allah'ın Elçisi"

Diyanet İşleri Başkanlığı
Din İşleri Yüksek Kurulunun Mütalâası

T.C.
BAŞBAKANLIK
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
ANKARA

Din İşl.Y.Krl.Bşk. 9 Mart 1988
SAYI: X/212-3/421
KONU: "Ondokuz Mes'elesi'nin Reddi"
MÜTALEA NO: 20

Dr.Orhan KUNTMAN
Esenboğa Apt. 4/8
Çobanyıldızı Sok.
Kavaklıdere/ANKARA

İLGİ: 30.12.1987 tarihli dilekçeniz.

İlgi dilekçenize ilişik "Ondokuz Mes'elesi'nin Reddi" adlı 28 daktilo sahifesinden ibaret risale incelenmiştir.

Bilindiği üzere, Türkçe'ye Edip Yüksel tarafından "Kur'an: Görülen Mu'cize" adı ile çevrilen eserinde Reşad Halife,Müddessir Sûresi'nde "Onun üzerinde ondokuz (görevli bekçi/melek) vardır." anlamındaki 30'ncu ayet-i celilesinde yer alan "ondokuz" ifadesinin, Kur'an-ı Kerim'de bazı kelimelerin ve harflerin sayısında gözetilmiş bir şifre olduğunu ileri sürmüş ve bu iddiasını bazı örneklerle isbatlamaya çalışmıştır.

Ancak, sözkonusu ayet-i kerime'de "üzerinde ondokuz" bulunduğu beyan olunan şey, Kur'an-ı Kerim değil, daha önce 26 ve 27'inci ayetlerde geçen "Sakar"dır. Sakar, ise Cehennem'in isimlerinden biridir. Yani ayet-i kerimede, Cehennemde görevli 19 melekten söz edilmektedir. Esasen

zamir, müennestir. Bu itibarla müzekker olan "Kur'an"a işaret etmesi söz konusu değildir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de, muhtelif ayet-i kerimelerde "19"dan başka, 1,2,3,4,5,6,... 100 gibi pek çok sayı vardır. Bunlardan hiçbirinin yeraldıkları ayet-i kerimelerde ifade ettikleri anlamlar dışında, ayrıca şifre anlamlarının da bulunduğu bilinmemektedir. Bu itibarla, Reşad Halife'nin 19 sayısının Kur'an-ı Kerim'in bazı kelime ve harfleriyle ilgili şifre olduğuna dair iddiası mesnetsiz olduğu gibi, dilekçenize ilişik risalede de işaret edildiği üzere, iddiasını isbatlamak için verdiği örneklerdeki sayımların da hatalarla dolu zorlamalarla ulaşılmış sonuçlar olduğu görülmüştür. İddiasına uymadığı için, Tevbe Sûresi'nin son iki âyetiyle ilgili sözleri ise, bir müslümanın söylemesine imkan olmayan sözlerdir.

Bilgilerinizi rica ederim.

İrfan YÜCEL

Din İşleri Yüksek Kurulu Bşk.V.

Sâbık Diyanet İşleri Başkanı Dr. Tayyar Altıkulaç'ın "Ondokuz Meselesinin Reddi"ne yazdığı takdimi

TAKDİM

Dr.Reşad Halife'nin 19'la ilgili iddialarına ben şahsen 1-7 Eylül 1981 tarihlerinde Cezayir'de katıldığım bir konferansta müttali oldum. R.Halife bu konu ile ilgili görüşlerini bir tebliğ ile sunmuş, konferansa katılanların da ilgisini çekmişti.

Teksir edilerek dinleyenlere dağıtılan bu tebliği,Türkiye'ye döndükten sonra tercüme ettim ve o tarihlerde neşredilen bir kitabımın sonunda "Metin üzerinde herhangi bir değerlendirme yapmadan, ama Kur'ân'ın ilâhî kelâm olduğunu kavramakta güçlük çeken bazı kişilere büyük ölçüde yardımcı olabileceği görüşümüzü de gizlemeksizin" yer verdim.(*)

Metin üzerinde bir değerlendirme yapmamamın sebebi, bu işin uzun bir zaman alacağı düşüncesi idi. Bilhassa bazı sûre başlarında yer alan "nûn", "elif lâm mîm" gibi harflerin, bulundukları sûre içinde gerçekten 19'un katlarına eşit sayıda geçip geçmediğini kontrol etmek, dikkatli ve sabırlı bir çalışmayı gerektirirdi. Halbuki, o tarihlerdeki görev şartlarım buna elverişli değildi.

Sonra gördüm ki konu ile başka ilgilenenler, Kur'ân'a hizmet düşüncesiyle R.Halife'nin görüşlerini neşriyat alanında değerlendirenler de var. Hatta bir hekim dostumuz (Dr.Halûk Nurbâkî) bundan birkaç yıl önce konuyu aynı iyi niyetle televizyon ekranına getirdi. Derken aleyhte sesler

---

(*) Bkz. *Yüce Kitabımız Hz. Kur'ân,* ikinci baskı, Ankara 1983, sh. 93-110.

duyuldu. *Tercüman Gazetesi*'nin 20 ve 21 Mart 1988 tarihli nüshalarında neşredilen yazımda da belirttiğim gibi, bu tenkitler benim bu husustaki fikrimi değiştirmeme kâfi gelmedi.

Ancak Dr. Orhan Kuntman beyin bu işle ilgilendiğine müttali olunca iş değişti. Çünkü, Sayın Kuntman bir hekim olmasına rağmen, Reşâd Halife'nin yaptığı bütün sayımlarda önemli hatalar tesbit etmiş, hatta R.Halife ile mektuplaşmaya kadar inançla ve sabırla işin peşine düşmüştü. Ve neticede bu risâlesinde görüleceği üzere Reşâd halifenin kendisine gönderdiği bir bültenden haberdar olmamızı sağlayarak Reşad Halife'nin, Tevbe Sûresinin son iki âyetini inkâra kadar uzanan sapık cephesini öğrenmemize yardımcı olmuştu.

Daha fazla gecikmeden benim bu konuya eğilmeme, gerek biraz önce sözünü ettiğim inceleme yazısını, gerekse şu satırları yazmama vesiyle olan Dr.Orhan Kuntman beye samimî teşekkürlerimi sunarken, elinizde bulunan bu çalışmasından dolayı da kendisini tebrik ederim..

Kur'âna hizmet düşüncesiyle bu konuda benim gibi yanılan diğer yazar, nâşir ve hatiplere de tavsiyem, bu çalışmalarını durdurmaları, nâmütenahi hizmet konuları içinde başka şeylerle mesâi ve imkânlarını değerlendirmeleridir.[1]

Yanılmayan yalnız Allah Teâlâ'dır. Tevfik de sadece O'ndandır. Ne mutlu O'nun tevfikine refik olabilenlere!

22 Mart 1988

Dr. Tayyar Altıkulaç

---

(1) *Yüce Kitabımız Hz. Kur'ân* kitabının beşinci baskısında söz konusu bölüm çıkarılmıştır (Yayıncı).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Müseyleme-tü'l-Kezzâb'dan Reşad Halife'ye

Müseylemetü'l-Kezzâb'dan Reşat Halife'ye

Babilik

Hicrî olarak 1235 senesinde dünyaya gelen Şiraz'lı Mirza Muhammed Ali adlı bir şahıs yirmibeş yaşına gelince kendisine "Babud-din" (din kapısı) ünvanını takıp, kendisini Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed (a.s)'in halifesi olarak ilan eder. Aynı zamanda "Ben bu üç dini birleştireceğim" diye söyler. Biraz zaman geçtikten sonra evvela mehdiliğini, sonra peygamberliğini, en sonunda da, Hulul yolu ile Uluhiyyetini ilan etmeye başlar. "Babilik" en zararlı ve dinleri en yıkıcı bir dava olarak ortaya çıkmıştı. 19.asırda veba hastalığı gibi her tarafa yayıldı ve nihayet bu felaket 20.yy.'a kadar uzadı. Lider olan Mirza Muhammed Ali şöyle konuşuyordu: Peygamberiniz (s.a.v.) arkasında size Kur'an bırakmıştır. Benim de "el-Beyan" adlı bir kitabım var, onu okuyun, Kur'an'dan ne kadar fesahatlı ve belagatlı olduğunu göreceksiniz. O "el-Beyan" adlı kitabını bir vahiy eseri olarak takdim etmek istiyordu. Oysaki nahiv ve lügat bakımından ilmî hatalarla dolu idi. Şimdi bu mevzuda güldürücü ve esef verici tarihî bir hikayeyi anlatmak istiyorum. Şöyle ki: Yetkili ilim adamları "Cenab-ı Hak bu kadar hatalarla dolu bir kitap indirmez" diye Mirza Muhammed Ali'nin bu iddiasına itiraz ettikleri zaman hemen onlara karşı son derece gülünç bir cevap veriyor. Diyor ki: Harf ve kelimeler eski devirlerde Allah'a karşı isyan edip günah işlemiştiler, onlara da

ceza olarak irap ve nahiv ilminin zinciri takılmıştı. Biz Babilerin dünyaya teşrifimiz kâinata bir rahmet olduğu için bütün suçlular affedildi. Harf ve kelimeler de, kelepçe ve zincirler mesabesinde olan irap ve nahiv kurallarından kurtuldular. Şimdi istediği şekli alabilirler.

Ayrıca lider: Bab, kendisini -haşa- Hz. Muhammed (s.a.v)'den üstün görüyordu. Onun için bir takım yeni ahkâm ortaya koymuştu. Meselâ:"Beş vakit namazı kaldırmıştı. Cinsî münâsebetten dolayı gusl etmek vacip değildir. Kıble, Şiraz'da dünyaya geldiğim evdir. Hac da oraya yapılır", diyordu.Bir de Bâb'ın nazarında 19 rakamı o kadar mukaddes bir rakam idi ki bir seneyi 19 aydan ibaret olarak kabul ediyordu. Halbuki, bu iddia Kur'an-ı Kerim'in sarahatına aykırıdır.(1) Yine o kadar çılgınca 19 rakamına bağlı idi ki; bir erkek 19 defa karısını boşar ve ric'at edebilir, diyordu.

Babiler bu zehirlerini her tarafa yaymakta ve taraftarlarını çoğaltmakta, kadından ve cinsel histen yardım istemeyi de ihmal etmemiştiler. Evet, son derece güzel ve son derece ahlaksız "Kurretû-layn" adlı bir kadını da görevlendirdiler. Bu kadın onlarca fetva verme yetkisine sahip idi. (Bir kadın dokuz kişi ile evlenebilir) diye fetva verirdi. Nihayet bir kongrede "Şeriatı Muhammediye 'Babın' ortaya çıkması ile meriyyetten kaldırılmıştır," diyordu. Fakat bu kadın cezasını da buldu; miladi 1850'de idam edildi.

Babilerin bu sapık davaları İslâm dünyasında geniş çapta bir kargaşalığa, bir sarsıntıya yol açmıştı. Bunun üzerine lider olan Şirazlı Mirza Muhammed Ali hapse atıldı Babiler de 1848'de İran Şahına karşı ayaklandılar. Fakat isyan bastırıldı. İsyancıların çokları idam edildi. Ve 1850'de de ilim adamları tarafından küfür ve mürtedliğine dair fetva verildikten sonra "Bab" da Tebriz'in açık meydanında kurşuna dizdirilerek öldürüldü. İran'da Babilerin yeri kalmayınca 1853'de evvela İstanbul'a, sonra Edirne ve Kıbrıs'a kaçtılar.

Bahaîlik

1868 yılında Bahauddin adlı bir şahsın liderliği altında Filistin'in bir şehri olan Akka'da kendileri için bir merkez kurdular. Böylece artık "Bahailik" Babiliğin yerine geçti ve onun devamı oldu. Evvelce de Bahauddin, Babiliğe iman eden birisiydi. Baha da Bab gibi peygamberlik iddiasında idi. Halbuki Peygamberlik rütbesi efendimizin teşrifiyle sona ermişti... Böylece Bahailer, Babilerin yolunda harfi harfine yürüdüler. 1892'de Bahailerin şeytanı olan Mirza Hüseyin Ali ölünce oğlu Abdulbaha Abbas efendi onun yerine geçti. Söylediği söz şu oldu: "Bahailik İslâm şeriatı dahil olmak üzere bütün şeriatları meriyyetten kaldırmıştır." Evet, Bahailik İslamı yıkmak için düşmanlar tarafından kurulan bir plân, bir tuzaktır. Haddi zatında İslam kitabına, İslam peygamberine ve onun sünnetine saldırmak için daima sömürgecilerden destek görmüştür.

Şu hadiseyi hatırlatmak da yerinde olur: Bahailerin lideri olan Mirza Muhammed Ali hakkında idam kararı verildiği zaman Rus Konsolosu onu idamdan kurtarmak için müdahale teşebbüsünde bulundu. Fakat daha fiili müdahalede bulunmadan o idam edildi. "Hakikat-ül Babiyyeti vel Bahaiyyeti" adlı kitabın yazarı, Bahailik ile İngiliz sömürgeciliği arasındaki alaka ve münasebetten bahsederken şöyle yazıyor: İngilizler, İran'da Babilik hareketi hüsrana uğradıktan sonra son ümitlerini Bahai lideri Mirza Hüseyin el-Bahaiyye'ye bağladılar. İngiliz devleti Rus ve dünya yahudileriyle işbirliği yaparak onu idamdan kurtarmak için her çareyebaşvurdu.Zira ondan İslam aleyhinde çok şeyler beklerdi. Hatta şöyle bir teşebbüs de olmuştur; Bağdat'taki, İngiliz konsolosu Mirza Hüseyin el-Bahaiye'ye bir mektup yazarak demişti ki "Gel, İngiliz vatandaşlığını kabul et de senin hayatını kurtaralım. Sonra eğer İngiltere de ikamet etmek istemezsen de sevdiğin Hindistan'a yerleştirilirsin..."

Şunu da unutmamak lazımdır ki, gaddar sömürgecilik

bazı kimseler vasıtası ile müslümanları bozup İslamiyeti yıkmak için daima gayret sarfetmiştir. Evet... Sömürgecilik bazı kimseleri seçer, yaklaştırır ve üzerlerine ihsanlar yağdırır, sonra perde arkasında istediğini onlara ilham eder. İslam dünyası sanki dahili bir savaş içine girmiş gibi olur. Haddizatında o öldürücü zehir şeytan gibi habis olan sömürgecilik düşüncesinden İslam dünyasının bünyesine sirayet etmiştir. İslam bünyesinde derin tahribatlar meydana getiren Bahailik, zehirini sadece bir kaynaktan değil, aksine üç kaynaktan almaktadır: Sümergecilik, Siyonizm ve Misyonerlik. Bilhassa 20.yy'ın son yarısında Bahailiğin rezaletlerinden dolayı Mısır'daki müslümanların feryatları göklere kadar yükseliyordu. Onun için Mısır âlimleri bu Bahai taifesinin mürtedliğine dair ortak bir fetva çıkardılar. Bu nedenle artık orada, o taifenin cemiyet ve teşkilatları fesh edilerek faaliyetleri durdurulmuştur.

Kadıyanîlik

Sonra, 1877 tarihinde Hindistan'ın Pencab kıtasında uşak ve aynı zamanda hain bir aileye mensup Gulam Ahmet zadlı bir şahıs Kadıyaniliği ortaya attı. Evvelce müceddit olduğunu, sonra da Muhammed ve Ahmet olduğunu iddia etti. Kadıyanilerin bâtıl inançlarına göre Cenab-ı Hak, insanların ıslahı için her zaman peygamberler gönderir, yani Kur'an ayetlerini saptırıp Hz. Muhammed (s.a.v)'i peygamberlerin sonuncusu olarak kabul etmezler.

Reşat Halife'tü'l-Kezzâp

Şimdi bu üç taifenin kısaca bir tarihçesini verdikten sonra yalancı peygamber olan Reşat Halife'ye dönelim: Bu yalancı zat halihazırda yukarda bahsettiğimiz o tarihî üç mürted fırkanın temsilcisidir. Zira o fırkaların tüm liderleri "Muhammed'den sonra peygamberler, rasüller gelebilirler" diye iddia ettikleri için peygamberlik iddiasında

bulunmuşlardır. Tıpkı yalancı Reşat Halife gibi...

Halbuki başta Kur'an-ı Kerim, Reşat Halife dahil olmak üzere onları açık bir şekilde tekzip ediyor. Zira Cenab-ı Hak Ahzab Suresinin 40. ayetinde

وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

"Muhammed Allah'ın Rasûlü ve nebilerin de sonuncusudur" diye buyurmuştur. Demek istiyorki, Hz. Muhammed'den sonra mefhum bakımından âm olan nebi ile -zira nebi kendisine vahiy gelen zata itlâk edilir. İster tebliğle mükellef olsun, ister olmasın. Rasül ise tebliğle mükellef olan zattır- gelmiyorsa has olan rasül evleviyyet yolu ile gelemez. Çünkü has âm'ın zımmındadır. Âm nefy edilirse has da hali ile nefy edilmiş olur. Bu ayeti kerimenin hulâsası şudur: Hz. Muhammed'den sonra vahy kapısı tamamen kapanmıştır; Ne tebliğe mükellef olan bir peygamber gelir, ne de tebliğle mükellef olmayan peygamber...[2] İkinci olarak da onları tekzib eden sahih bir hadis-i şeriftir. İmam Ahmed, Malik bin Enes'ten rivayet etmiştir:

إن الرسالة والنبوة قد انقطعت فلا رسول بعدي ولا نبي.

"Risalet ve Nübüvvet sona ermiştir. Benden sonra ne rasûl var, ne de nebi..." Yani: ne rasül gelir, ne nebi.[3] Dikkat: Hz. Peygamber, benden sonra rasül de yok diye buyurmaktadır. Aksini iddia edenler için bundan daha açık ve daha net bir tekzip olamaz. Hadis de onları böylece yalancı çıkardıktan sonra şimdi sıra İslam tarihinde; Bakalım o da yalancıların utanmaz yüzlerine nasıl bir tekzip şamarını indirmiştir. Tarihin ittifakla kaydettiği hâdise şöyledir: Beni Hanife kabilesinden olan Müseyleme Hazreti Peygambere aşağıdaki şekilde bir mektup yazıyor.

من مسيلمة رسول الله
إلى محمد رسول الله سلام عليك أما بعد فإني قد

أشركت في الأمر معك. وإن لنا نصف الأرض
ولقريش نصف الأرض ولكن قريشا قوم يعتدون

"Allah'ın elçisi Müseyleme'den, Allah'ın elçisi olan Muhammed'e -Allah'ın selamı senin üzerine olsun- Bundan sonra ben Resullükde sana ortak edildim. Kürre-i Arzın yarısı bize, yarısı da Kureyş Kabilesine verilmiştir. Fakat Kureyş kabilesi saldırgan bir kabiledir."

Hz. Peygamber de onun bu tutumuna karşı aşağıdaki cevabı yazıyor:

بسم الله الرحمن الرحيم من محمد رسول الله
الى مسيلمة الكذاب السلام على من اتبع الهدى
أما بعد فان الارض لله يورثها من يشاء من عباده
والعاقبة للمتقين.

"Allah'ın elçisi Muhammed'den son derece yalancı; Müseyleme'ye -Allah'ın selamı hidayete tâbi olanlara olsun- Bundan sonra, bilinizki Kürre-i Arz Allah'ın mülküdür. Onu, dilediği kullarına verir. Zafer takvâ sahiplerinindir."

Bu hâdise hicretin 10.ncu senesinde cereyan etmiştir. Hz. Peygamber o fitneyi ortadan kaldırmadan vefat ettiği için iş, halifesi olan Hz. Ebu Bekir'e kalır. Ebu Bekir de en büyük kumandan olan Hz. Halid bin Velid'in kumandası altında kuvvetli bir orduyu Müseyleme'nin üzerine gönderir. O savaşta İslam ordusundan dörtyüz elli tanesi sahabi olmak üzere binikiyüz kişi şehit olur. Fakat savaş Müseyleme'yi öldürmekle beraber İslam ordusunun zaferiyle sona erer[4]. Evet gerçekten Müseyleme'nin hâdisesi de böyle cereyan etmiştir.

Şimdi konuşalım: Peki, eğer peygamberimizden sonra veyahut da onun zamanında dinen rasullerin gelmeleri mümkün olsaydı, Hz. Peygamber hiç tereddüt etmeden he-

men Müseyleme'yi tekzip edermiydi?Elbette hemen etmezdi. Müseyleme'nin kendi iddiasında doğru olup olmadığını öğrenmek için bir müddet araştırma yapacaktı,ondan sonra karar verecekti. Yapmadığına göre demekki efendimiz kendisini resullerin sonuncusu olarak biliyordu. Onun içindir ki hiç tereddüt etmeden hemen Müseyleme'yi "Kezzap"lıkla vasıflandırmıştır. Hatta Rasulullah, Müseyleme'nin mektubunu getiren iki kişiye soruyor: "Siz, Müseyleme hakkında ne gibi bir inanca sahipsiniz" onlar da "Biz, hem senin hem onun risaletine inanırız" diye cevap verirler. Bunun üzerine efendimiz de şöyle buyurur: "Eğer elçileri öldürmek caiz olsaydı ben ikinizi de öldürecektim.[5] Çünki siz, onun rasullüğüne inandığınız için mürtedsiniz."

Hülasa; durum tamamen aydınlandı: Demek Reşat Halife de Müseyleme'tül-Kezzap gibi risalet iddiasında son derece yalancıdır. Ona inananlar da Müseyleme'nin mektubunu peygambere getirenler gibi mürteddirler. Vesselam...

---

(1) Bakınız إن عدة الشهور عند الله اثنى عشر شهرا
في كتاب الله يوم خلق السموات والارض

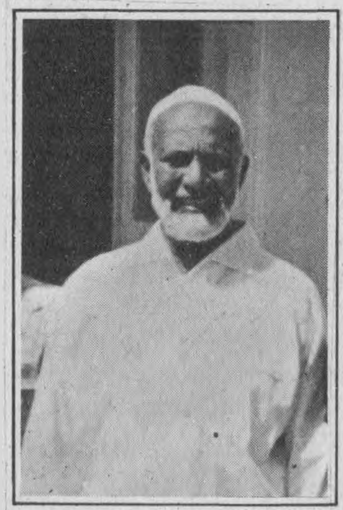
"Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre Allah katında ayların sayısı onikidir." (Tevbe-36)

(2) Bkz. **İbn-i Kesir** Tefsiri, 6/423, **el-Mizan,** Tabatabai, c.16, sh.346

(3) Bkz. **İbn-i Kesir,** c.6, sh.423

(4) Bkz.**İbn-i Hisam.** cilt.3. sh.74. **Er ravzul Unuf** 2:34, **El Futuhatul İslamiye,** c.1sh.13, Mekke Müftüsü Zeyni Dahlan.**el-Kâmil** 2:137-140.İbn-i Esir, **Futuhul Buldan,**94-100, Belazuri. **Şezeratuzehep,** c.1, s.23. **Taruhul Hamis** c.2, sh.157, **Ezzaria** c.1, sh.350, **Eşşerisi** c.2, sh.222, **Mecmuatul Vesaikissiyasiye,**178-179, Hamidullah, Kahire baskısı, **Elbedu Ve-t-tarih** c.1, sh.162, **Ceride ümmül Kura,** 7 Cemaziyussani **1343, Tarihulşuubul İslamiye** c.1, sh.100, Broklmen, **Nesebul Kureyş** 321, İbnul İbri,162-169, **Rağbetul Amil** c.6, sh.133, **Elalâm** c.8, sh.125-126 Hayruddin ez-Zerakli.

(5) Bkz. **Futuhatul İslamiye** c.1, sh.13-14, Mekke Müftüsü Ahmed b. Zeyni Dahlan.

AHMED DEEDAT'IN REŞAT HALİFE VE İDDİALARIYLA İLGİLİ AÇIKLAMASI

Biz, Uluslararası İslâm Tebliğ Merkezi olarak, Tucson Arizona (ABD)'da bulunan felsefe doktoru Reşat Halife'nin kendisinin Allah'ın elçisi olduğuna dair yanlış ve hayalî iddialarını kınıyor ve reddediyoruz.

Bu Reşat Halife, sevgili Rasûlümüz Muhammed (s.a.v.)'nin hadis ve sünnetlerini reddederek ümmetin politik yapısında sonsuz fırkalar ve ayrılıklara yol açmaya çalışmaktadır. Kompüter hesapları ise Kur'an hakkında kendi teorilerine hizmet etmek için oynanmıştır.

Reşat Halife'den önce, kendilerinin elçi olduğuna dair **düzme iddialarda** bulunan Lânetlenmiş Kadıyanî Mirza Gulam Ahmet ve İran'lı Bahaullah aynı iddialarda bulunarak emperyalist efendilerine hizmet etmişlerdir. Bu sahtekârların yenilgiye uğradığı gibi, **sahtekâr** Reşat Halife de kesinlikle başarısızlığa uğrayacaktır.

Şahsî dâvetim, yalancı (kezzâb) Reşat Halife'ye iddialarını reddetmesi veya benimle Madison Square

Garden'da tüm yanlış iddiaları üzerine açık bir münazaraya girişmesi konusunda kendisine gitmiştir.

Onu daha önce, 1987 Kasım'ında davet etmiştim, fakat hadisler ve sünnetkarşıtı kanaatleri ile Kur'an hakkındaki kompüter teorileri ile ilgili bu karşı koymayı kabul edemedi.

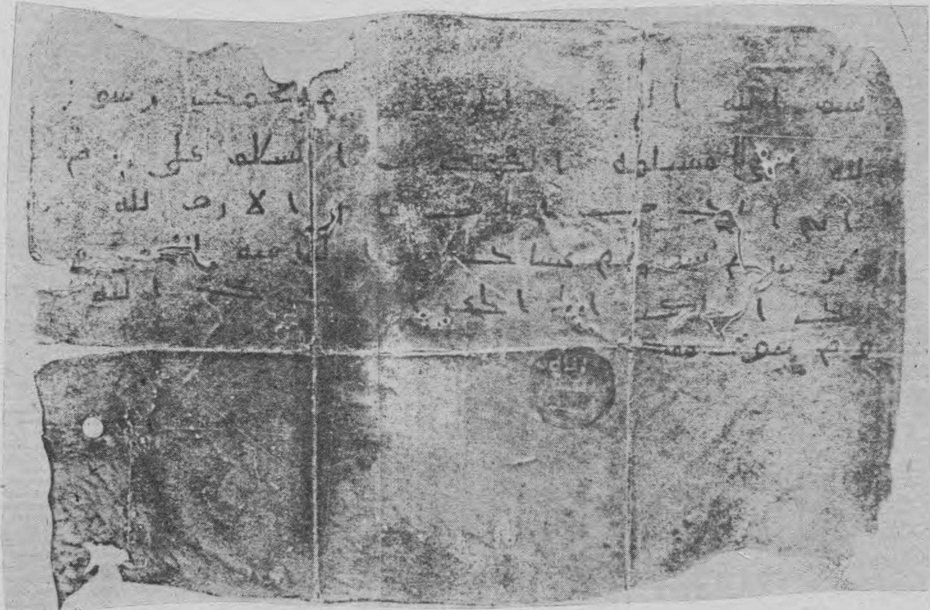
Şimdi, Allah'ın bu mütevâzi hâdimi, sahtekâr Reşat Halife ile Madison Square Garden-New York, ABD'de karşı karşıya gelmeye **cesaret ediyor.**

Allah, bizi bütün belâ ve tehlikelerden kurtarsın. Amin.

Ahmed Deedat

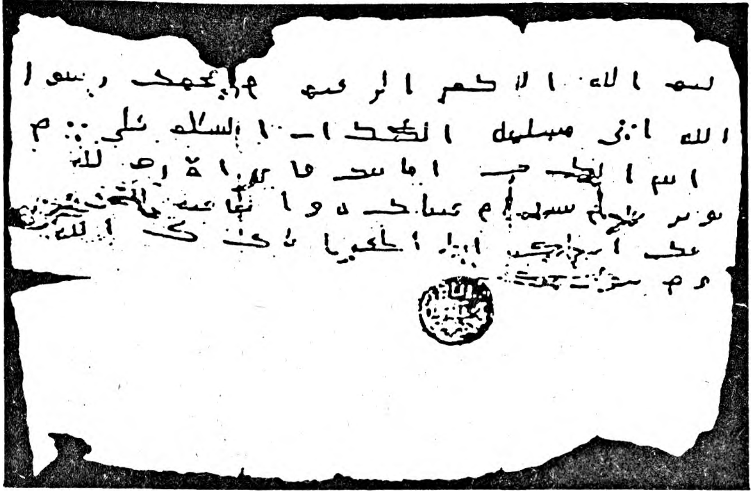
AHMED DEEDAT
(İslâmın hâdimi)

20 Mayıs 1988
4 Şevval 1408

Hz. Peygamber'in Müseylemetü'l-Kezzâb'a gönderdiği mektubun aslı. Topkapı Sarayı, Mukaddes Emanetler Bölümü. Bu mektup yine Topkapı Sarayı'nda bulunan Mukavkıs'a ait mektupla karıştırılmamalıdır.

PEYGAMBERİMİZİN, RASÛLLÜK İDDİASINDAKİ MÜSEYLEME-TÜ'L-KEZZÂB'A MEKTUBU

Allah'ın Rasûlü Muhammed'den
yalancı Müseyleme'ye

Selâm hidayete tâbi olan
kimseler üzerine olsun.
Bundan sonra;
Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Onu
kullarından dilediğine ihsan eder. (Hüsn ü)
âkıbet muttakîlerindir. Sen ve beraberindekiler
eğer tevbe ederseniz Allah da seni ve seninle
beraber tevbe edenleri affeder.

(Mühür)
Allah'ın Rasûlü
Muhammed

İÇİNDEKİLER

Kur'ân-ı Kerîm ve
19 Efsanesi

"19 Mucizesi"nin içyüzü nedir? 19'un Kur'ân'ın sayısal şifresi olduğu iddiası doğru mudur? Bu iddianın dayanağı nedir? Kur'ân hattı (yazısı) üzerinde sayısal değerlendirmeler yapılabilir mi?

Bu kitapçık ile;

* Sözkonusu iddialar çürütülmekte,

* 19 meselesinin artık efsane olduğu,

* "19 Mucizesi" perdesi arkasında Reşat Halife'nin Kur'ân'ın bazı âyetlerini yok sayma sapıklığı ve "rasûl"lük (Allah'ın Elçisi) hezeyanları ortaya serilerek

konuya açıklık getirilmektedir.

ISBN 975-7560-38-3